DECERPTA
EX
OVIDII
FASTIS.

PER

THOMAM JOHNSON Uſui Scholæ *Brentfordienſis* & quarumvis aliarum.

LONDINI:
Impenſis BERNARDI LINTOTT in Vico *Fleetſtreet* prope *Templum*. MDCCXII.

Pret. 1 s.

DECERPTA

EX

OVIDII

FASTIS.

THOMAE JOHNSON Ulti
Scholae Wintoniensis & quas-
tuariis usui.

LONDINI:
Impensis BERNARDI LINTOT
in Vico Fleetstreet prope
Templum. MDCCXII.

Price 1

EN tibi, Amice Lector, decerpta quædam ex Ovidii Fastis, quæ quidem erant Puerorum captui accommoda, & narrationis elegantiâ usuve commendata; non ea est hujus operis natura aut pondus ut Verbosâ explicatione indigeat; ideoq; (ne te multis morer) si decerpta hæc

hæc poemata Heinſiana Editioni reſponderè ve-neris, ſi Notas ut cunq; breves ſatis perſpicuas ut deſq; ſi denique pretium loculo tuo non grave ſenſeris, nihil ultra me ſpe-râſſe ſcias. Fruere & vale.

DE-

DECERPTA EX OVIDII FASTIS.

Lib. I.

TEmpora digereret cum Conditor Urbis, in anno
Conſtituit menſes quinque bis eſſe ſuo.
Scilicet arma magis, quam ſidera, Romule, noras:
Curaque finitimos vincere major erat.
Eſt tamen & ratio, Cæſar, quæ moverit illum,
Erroremque ſuum quo tueatur, habet.
Quod ſatis eſt, utero matris dum prodeat infans,
Hoc anno ſtatuit temporis eſſe ſatis.

V. 1. *Conditor.* Romulus, Romæ Fundator, cum vellet diſponere rationem temporum.
V. 2. *Sidera.* Siderum ortus & occaſus, *i. e.* Aſtronomiam.
V. 3. *Hoc ex* Ordo verborum. Statuit hoc temporis eſſe ſatis anno. nim. 10 menſes.

Per totidem menſes à funere conjugis uxor
Suſtinet in viduâ triſtia ſigna domo.
Hoc igitur vidit trabeati cura Quirini,
Cum rudibus populis annua jura daret.
Martis erat primus menſis, Veneriſque ſecundus;
Hæc generis princeps, ipſius ille pater.
Tertius à ſenibus, juvenum de nomine quartus:
Quæ ſequitur, numero turba notata ſuo.
At Numa nec Janum, nec avitas præterit umbras:
Menſibus antiquis appoſuitq; duos.
Ne tamen ignores variorum jura dierum,
Non habet officii Lucifer omnis idem.
Ille Nefaſtus erit, per quem tria verba ſilentur:
Faſtus erit, per quem lege licebit agi.
Neu toto perſtare die ſua jura putâris,
Qui jam Faſtus erit, mane Nefaſtus erat.
Nam ſimul exta deo data ſunt, licet omnia fari;
Verbaque honoratus libera Prætor habet.

Janus hic Ovidio roganti recenſet ſua munera, nomina, inſignia, eorumque rationem aperit.

ECce tibi fauſtum, Germanice, nunciat annum;
Inque meo primus carmine Janus adeſt,

V. 10. *Suſt. tr. ſig. Keeps mourning.*
V. 11. *Hoc vid. Had an Eye to this.*
Trab. Qui. Romuli trabeâ, veſte regiâ, ornati.
V. 12. *Martis.* Unde Martius.
Ven. Aprilis dictus ab ἀφρὸς, ſpumâ. Venus enim vocata eſt *Aphrodite* ex maris ſpumâ orta.
V. 14. *Hæc.* Venus mater Æneæ, unde genus Romanum.
Ipſius. Romuli pater Mars.
V. 15. *A Sen.* Maius enim a *Majoribus*, ut Junius a *Junioribus*.
V. 16. *Num.* Nam quintus vocatur Quintilis, ſextus Sextilis, inde September, &c.
V. 17. Numa ſucceſſor Romuli addidit duos menſes, Januarium a Jano, & Februarium a Februis.
V. 21. *Tria do, dico, addico.*

Jane

Jane biceps, anni tacitè labentis origo,
Solus de ſuperis qui tua terga vides;
Dexter ades Ducibus; quorum ſecura labore
Otia terra ferax, otia pontus agit.
Dexter ades, Patribuſque tuis, Populoque Quirini:
Et refera nutu candida templa tuo.
Poſtera lux oritur: linguiſque animiſque favete.
Nunc dicenda bono ſunt bona verba die.
Lite vacent aures, inſanaque protinus abſint
Jurgia. Differ opus, livida lingua, tuum.
Cernis odoratis ut luceat ignibus æther,
Et ſonet accenſis ſpica Ciliſſa focis?
Flamma nitore ſuo templorum verberat aurum,
Et tremulum ſumma ſpargit in æde jubar.
Veſtibus intactis Tarpeias itur in arces:
Et populus feſto concolor ipſe ſuo eſt.
Jamque novi præeunt faſces, nova purpura fulget,
Et nova conſpicuum pondera ſentit ebur.
Colla rudes operum præbent ferienda juvenci,
Quos aluit campis herba Faliſca ſuis.
Juppiter, arce ſuo cum totum ſpectet in orbem;
Nil niſi Romanum quod tueatur habet.
Salve læta dies: meliorque revertere ſemper;
A populo rerum digna potente coli.
Quem tamen eſſe Deum te dicam, Jane biformis?

V. 31. *Duc.* Tiberio & Germanico.
V. 33. *Patri.* Senatui.
V. 34. *cand.* marmoreis.
V. 35. *Poſt.* an legendum *proſpera?* Kalendæ enim Januariæ dies totius anni celebrior.
V. 38. *Linguæ.* Sic Heinſius ex libris olim *turbæ.*
V. 44. *Inf.* Novis, non ante indutis.
V. 45. Præeunt Conſulibus.
V. 46. Novi curûs ex ebore onerantur novis magiſtratibus.
V. 52. *Rerum por.* *Maſters of the Univerſe.*

Nam tibi par nullum Græcia numen habet.
Ede ſimul cauſſam; cur de cœleſtibus unus,
Sitque quod à tergo, ſitque quod ante vides.
Hæc ego cum ſumptis agitarem mente tabellis;
Lucidiòr viſa eſt, quàm fuit ante, domus.
Tum ſacer ancipiti mirandus imagine Janus
Bina repens oculis obtulit ora meis.
Obſtupui, ſenſique metu riguiſſe capillos,
Et gelidum ſubito frigore pectus erat.
Ille tenens dextrâ baculum, clavemque ſiniſtrâ,
Edidit hos nobis ore priore ſonos.
Diſce, metu poſito, vates operoſe dierum,
Quod petis: & voces percipe mente meas.
Me Chaos antiqui (nam res ſum priſca) vocabant,
Adſpice quam longi temporis acta canam.
Lucidus hic aër, &, quæ tria corpora reſtant,
Ignis, aquæ, tellus, unus acervus erant.
Ut ſemel hæc rerum ſeceſſit lite ſuarum,
Inque novas abiit maſſa ſoluta domos;
Flamma petît altum; propior locus aëra cepit:
Sederunt medio terra fretumque ſolo.
Tunc, ego qui fueram globus, & ſine imagine moles,
In faciem redii, dignaque membra deo.
Nunc quoque confuſæ quondam nota parva figuræ,
Ante quod eſt in me, poſtque videtur idem.

V. 54. *Par.* Biceps, quale tu es.
V. 56. Heinſius legit *Fitque quod* ——— *ſitque*, &c.
V. 60. *Rep.* Subito.
V. 63. *Bac.* Ut vim repellat, clavem, ut claudat referetque fores.
V. 65. *Oper. Buſily employed in the Account of our Year.*
V. 71, 72. Ubi ſemel hoc chaos vel maſſa ſeparata in ſuas partes ſeceſſit a corporum inter ſe pugnantium diſcordiâ, abiitque in ſuas ſedes.
V. 73. *Petit altum. i. e.* Petiit cœlum; *altum* enim pro cœlo paſſim. Libri. *Cœlum flamma petit.*
V. 78. Quod eſt in me ante, quodque eſt in me pone, videtur idem.

Accipe

Accipe quæſitæ quæ cauſa ſit altera formæ:
Hanc ſimul ut nôris, officiumque meum:
Quidquid ubiq; vides, cœlum, mare, nubila, terras;
Omnia ſunt noſtrâ clauſa patentque manu.
Me penes eſt unum vaſti cuſtodia mundi:
Et jus vertendi cardinis omne meum eſt.
Cum libuit Pacem placidis emittere tectis;
Libera perpetuas ambulat illa vias.
Sanguine letifero totus miſcebitur orbis,
Ni teneant rigidæ condita bella ſeræ.
Præſideo foribus cœli cum mitibus Horis,
It redit officio Jupiter ipſe meo.
Inde vocor Janus. cui cum Cereale ſacerdos
Imponit libum, mixtaque farra ſali;
Nomina ridebis. modo namque Patulcius idem,
Et modo ſacrifico Cluſius ore vocor,
Scilicet alterno voluit rudis illa vetuſtas
Nomine diverſas ſignificare vices.
Vis mea narrata eſt: cauſſam nunc diſce figuræ.
Jam tamen hinc aliquâ tu quoque parte vides.
Omnis habet geminas hinc atque hinc janua frontes;
E quibus hæc populum ſpectat; at illa Larem.
Utque ſedens veſter primi prope limina tecti
Janitor egreſſus introituſque videt;
Sic ego perſpicio cœleſtis janitor aulæ
Eoas partes, Heſperiaſque ſimul.
Ora vides Hecates in tres vergentia partes,
Servet ut in ternas compita ſecta vias.

V. 94. *Sacrif.* Ore ſacrifici.
V. 105. *Verg.* *Pointing, inclining.*

Et

Et mihi, ne flexu cervicis tempora perdam:
Cernere non moto corpore bina licet.
Dixerat & vultu si plura requirere vellem,
Difficilem mihi se non fore fassus erat.
Sumpsi animum, gratesque Deo non territus egi:
Verbaque sum spectans pauca locutus humum.
Dic age frigoribus quare novus incipit annus,
Qui melius per ver incipiendus erat?
Omnia tunc florent, tunc est nova temporis ætas,
Et nova de gravido palmite gemma tumet.
Et modo formatis amicitur vitibus arbos;
Prodit & in summum seminis herba solum:
Et tepidum volucres concentibus aëra mulcent,
Ludit & in pratis, luxuriatque pecus.
Tum blandi soles; ignotaque prodit hirundo,
Et luteum celsâ sub trabe fingit opus.
Tum patitur cultus ager, & renovatur aratro.
Hæc anni novitas jure vocanda fuit.
Quæsieram multis: non multis ille moratus,
Contulit in versus sic sua verba duos.
Bruma novi prima est veterisque novissima solis:
Principium capiunt Phœbus & annus idem.
Vix ego Saturno quenquam regnante videbam,
Cujus non animo dulcia lucra forent.
Tempore crevit amor, qui nunc est summus, habendi,
Vix ultra, quo jam progrediatur, habet.
Pluris opes nunc sunt, quam prisci temporis annis;
Dum populus pauper, dum nova Roma fuit:

V. 117. *Amic.* Alii, *Amicitur frondibus*, alii *operitur.*
V. 122. *fingit.* Alii, *figit*, *nectit.*
V. 131. *Hab.* Parandi opes.

Dum

Dum casâ Martigenam capiebat parva Quirinum,
Et dabat exiguum fluminis ulva torum.
Juppiter angustâ vix stabat totus in æde,
Inque Jovis dextra fictile fulmen erat.
Frondibus ornabant, quæ nunc Capitolia gemmis:
Pascebatque suas ipse senator oves.
Nec pudor, in stipula placidam cepisse quietem,
Et fœnum capiti supposuisse suo.
Jura dabat populis posito modo consul aratro,
Et levis argenti lamina crimen erat.
At postquam Fortuna loci caput extulit hujus,
Et tetigit summos vertice Roma deos;
Creverunt & opes, & opum furiosa cupido:
Et, cum possideant plurima, plura volunt.
Quærere ut absumant, absumpta requirere certant:
Atque ipsæ vitiis sunt alimenta vices.
Sic, quibus intumuit suffusâ venter ab unda,
Quo plus sunt potæ, plus sitiuntur aquæ.
In pretio pretium nunc est. dat census honores,
Census amicitias: pauper ubique jacet.
Tu tamen auspicium si sit stipis utile quæris,
Curque juvant nostras æra vetusta manus.
Æra dabant olim: melius nunc omen in auro,
Victaque concedit prisca moneta novæ.
Nos quoque templa juvant, quamvis antiqua probemus,

V. 137. *Jup.* Jovis imago.
V. 138. *Inque Jov.* Heins. eleganter conjicit. *Inque dei dex.*
V. 139. *Quæ.* Ornantur.
V. 143. Turbant libri. *Illisso*, *missus*, alii, alii *prator.*
V. 146. *Summos.* Olim *summa.*
V. 148. *Volunt* Olim petunt.
V. 150. *Ipsæ vices.* Quærendi pecuniam & absumendi vicissitudines.
V. 152. *Plus.* Subaud. *eo.*
V. 153. *In pret.* Pretio sum omne est venale.
V. 155. *Si.* Al. *cur sit*, lego, *Sour*, Reinf.

Aurea, majeſtas convenit iſta Deo.
Laudamus veteres, ſed noſtris utimur annis.
Mos tamen eſt æque dignus uterque coli.
Finierat monitus: placidis ita rurſus, ut ante,
Clavigerum verbis alloquor ipſe deum:
Multa quidem didici. ſed cur navalis in ære
Altera ſignata eſt, altera forma biceps?
Noſcere me duplici poſſes in imagine, dixit;
Ni vetus ipſa dies extenuaret opus.
Cauſſa ratis ſupereſt: Thuſcum rate venit in amnem
Ante perertato falcifer orbe Deus.
Hac ego Saturnum memini tellure receptum.
Cœlitibus regnis ab Jove pulſus erat.
Indè diu genti manſit Saturnia nomen:
Dicta quoque eſt Latium terra, latente deo.
At bona poſteritas puppim formavit in ære;
Hoſpitis adventum teſtificata dei.
Ipſe ſolum colui, cujus placidiſſima lævum
Radit arenoſi Tibridis unda latus.
Hic, ubi nunc Roma eſt, incædua ſylva virebat:
Tantaque res paucis paſcua bubus erat.
Arx mea collis erat, quem cultrix nomine noſtro
Nuncupat, hæc ætas Janiculumque vocat.
Tunc ego regnabam; patiens cum terra Deorum
Eſſet, & humanis numina mixta locis.
Nondum Juſtitiam facinus mortale fugarat.
Ultima de ſuperis illa reliquit humum.
Proque metu populum ſine vi pudor ipſe regebat.

V. 170. *Falci* Saturnus a falce ſic dictus, quià primus Italos docuit vitem putare.
V. 179. *Incæ.* Al. *tunc ardua*, & paulo poſt, *bobus erant.*
V. 181. *Cultrix* loco *vulgus*, nim. hæc ætas cultrix.

Nullus

Nullus erat, juſtis reddere jura, labor.
Nil mihi cum bello : pacem poſteſque tuebar:
Et clavem oſtendens, Hæc, ait, arma gero.

Veteres Aſtronomiæ addictos non & vitiis addici aſſerit Poeta.

QUid vetat & ſtellas, ut quæque oriturque, caditque,
Dicere ? promiſſi pars ſit & iſta mei.
Felices animos, quibus hæc cognoſcere primis,
Inque domos ſuperas ſcandere, cura fuit.
Credibile eſt, illos pariter vitiiſque lociſque
Altius humanis exeruiſſe caput.
Non Venus, & vinum ſublimia pectora fregit,
Officiumve fori, militiæve labor.
Nec levis ambitio, perfuſaque gloria fuco,
Magnarumve fames ſollicitavit opum.
Admovêre oculis diſtantia ſidera noſtris,
Ætheraque ingenio ſuppoſuêre ſuo.
Sic petitur cœlum : non, ut ferat Oſſan Olympus,
Summaque Peliacus ſidera tangat apex.
Nos quoque ſub ducibus cœlum metabimur illis,
Ponemuſque ſuos ad ſtata ſigna dies.

V. 2. Legitur & *propoſiti pars fuit*, & *prom. p. f. illa*, & in priore *quid* pro *quis*.
V. 3. Al. *animæ*, male, & poſt, *jociſque*.
V. 8. *Offic. Service, attendance.*
V. 14. *Pel.* Culmen Pelii montis. Tangit hiſtoriam Gigantum in cœlites pugnantium.
V. 15. *Duc.* Veteribus Aſtronomis.
V. 16. *Stata.* Al. *vaga.*

Cauſas aperit Poeta quare diverſis deis diverſa immolabantur pecora.

ANte, deos homini quod conciliare valeret,
Far erat, & puri lucida mica ſalis.
Nondum pertulerat lacrymatas cortice myrrhas
Acta per æquoreas hoſpita navis aquas.
Thura nec Euphrates, nec miſerat India coſtum,
Nec fuerant rubri cognita fila croci.
Ara dabat fumos herbis contenta Sabinis,
Et non exiguo laurus aduſta ſono.
Si quis erat, factis prati de flore coronis,
Qui poſſet violas addere, dives erat.
Hic, qui nunc aperit percuſſi viſcera tauri,
In ſacris nullum culter habebat opus.
Prima Ceres avidæ gaviſa eſt ſanguine porcæ,
Ulta ſuas meritâ cæde nocentis opes.
Nam ſata vere novo teneris lactentia ſulcis
Eruta ſetigeræ comperit ore ſuis.
Sus dederat pœnas, exemplo territus hujus
Palmite debueras abſtinuiſſe caper.
Quem ſpectans aliquis dentes in vite prementem,
Talia non tacito dicta dolore dedit:
Rode, caper, vitem: tamen huic, cum ſtabis ad aram,
In tua quod ſpargi cornua poſſit, erit.
Verba fides ſequitur: noxæ tibi deditus hoſtis.
Spargitur effuſo cornua, Baeche, mero.
Culpa ſui nocuit: nocuit quoque culpa capellæ.

V. 3. *Lachry.* More lacrymarum fluentes è cortice.
V. 14. *Noc.* Cæde ſuis frugibus nocentis.
V. 15. Al. *Succis.*
V. 20. *Non tac.* Dolore. *With loud reſentment.*
V. 25. *Ded.* Hoſtilis ſus tibi tradita eſt pro peccati pœnâ.

Quid

Quid bos? quid placidæ commeruistis oves?
Flebat Aristæus, quod apes cum stirpe necatas
Viderat inceptos destituisse favos.
Cœrula quam genitrix ægre solata dolentem,
Addidit hæc dictis ultima verba suis.
Siste, puer, lacrymas: Proteus tua damna levabit,
Quoque modo reparas, quæ periêre, dabit.
Decipiat ne te versis tamen ille figuris;
Impediant geminas vincula firma manus.
Pervenit ad vatem juvenis: refolutaque somno
Alligat æquorei brachia capta senis.
Ille sua faciem transformis adulterat arte:
Mox domitus vinclis in sua membra redit.
Oraque cœruleâ tollens rorantia barbâ,
Qua, dixit, reparas arte requiris apes?
Obrue mactati corpus tellure juvenci:
Quod petis à nobis, obrutus ille dabit.
Jussa facit pastor, fervent examina putri
De bove: mille animas una necata dedit.
Poscit ovem fatum, verbenas improba carpsit;
Quas pia Dîs ruris ferre solebat anus.
Quid tuti superest? animam cum ponat in aris
Lanigerumque pecus, ruricolæque boves?

Queritur hîc Poeta nulla avium merita, nec blanditias posse tutas præstare eas a focorum ignibus.

INtactæ fueratis aves, solatia ruris,
Assuetum sylvis, innocuumque genus.

V. 37. Malè olim, *Illò suam faciem transformat & alterat.*
V. 45. *Poscit ov.* Ovis erat morte mulctanda, quòd temerè carpserat sacras herbas. Variæ lect. *Poscit ovis prata. Ovis pratum.* Solus Ursini liber, *poscit ovem fatum.*

Quæ facitis nidos, quæ plumis ova fovetis,
Et facili dulces editis ore modos.
Sed nihil iſta juvant, quia linguæ crimen habetis,
Dîque putant mentes vos aperire ſuas.
Nec tamen id falſum; nam, Dîs ut proxima quæque,
Nunc pennâ veras, nunc datis ore notas.
Tuta diu volucrum proles, tum denique cæſa eſt.
Juveruntque Deos indicis exta ſui.
Ergo ſæpe ſuo conjux abducta marito
Uritur in calidis alba columba focis.
Nec defenſa juvant Capitolia, quo minus anſer
Det jecur in lances, Inachi lauta, tuas.
Nocte Deæ Nocti criſtatus cæditur ales,
Quod tepidum vigili provocat ore diem.

Hiſtoriaque Carmentis Deæ filii Evandri Arcadiam deſerentium & in Italiam delatorum. Congreſſus Herculis cum Evandro amicus, Caco vero fatalis. Hinc, Carmentalia Deæ Carmenti, & Ara Maxima Herculi dicata.

PRoxima proſpiciet Tithono nupta relicto
Arcadiæ ſacrum pontificale Deæ.
Te quoque lux eadem, Turni ſoror, æde recepit,
Hic ubi Virgineâ Campus obitur aquâ.
Unde petam cauſſas horum, moremque ſacrorum?

V. 4. *Facil.* *Nimble, active.*
V. 13. *Ign.* Al. *in calidis, & blanda.*
V. 14. *Inachi lauta.* Al. *vaca, bacca.* *Baccha Inachis* autem eſt adjectivum uniùs terminationis ab Inacho. Io enim Inachi filia.

V. 1. *Nupta.* Aurora.
V. 2. *Arcad.* Deæ Carmentæ ab Arcadiâ Pontif. Quod Pontifices faciunt.
V. 3. *Lux.* Tertio Idus Januarias. *Turni.* Juturna.
V. 4. *Virg.* Virgo fons obit ſuis aquis Campum Martium.

Dirigit

Diriget in medio quis mea vela freto?
Ipſa mone, quæ nomen habes à carmine ductum,
Propoſitoque fave, ne tuus erret honos.
Orta prior Lunâ (de ſe ſi creditur ipſi)
A magno tellus Arcade nomen habet.
Hinc fuit Evander; qui, quamquam clarus utroque,
Nobilior ſacræ ſanguine matris erat.
Quæ, ſimul æthereos animo conceperat ignes;
Ore dabat vero carmina plena Dei.
Dixerat, hæc nato motus inſtare, ſibique,
Multam præterito tempore nacta fidem.
Nam juvenis, nimium vera cum matre, fugatus
Deſerit Arcadiam, Parrhaſiumque larem.
Cui genitrix flenti, Fortuna viriliter, inquit,
(Siſte, puer, lacrymas,) iſta ferenda tibi.
Sic erat in fatis: nec te tua culpa fugavit,
Sed Deus; offenſo pulſus es urbe Deo.
Non meriti pœnam pateris, ſed Numinis iram.
Eſt aliquid magnis crimen abeſſe malis.
Conſcia mens ut cuique ſua eſt, ita concipit intra
Pectora pro facto ſpemque metumque ſuo.
Nec tamen, ut primus, mœre mala talia paſſus:
Obruit ingentes iſta procella viros.
Paſſus idem Tyriis qui quondam pulſus ab oris
Cadmus, in Aoniâ conſtitit exul humo.
Paſſus idem Tydeus, & idem Pagaſëus Iaſon:
Et quos præterea longa referre mora eſt.

V. 7. *Acar.* Carmenta, & Carmentis.
V. 10. *Tellus.* Arcadia.
V. 16. *Multam præterito.* Al. *Multaque præterea.*
V. 18. *Parrhas.* Arcadicum. Arcadia enim olim Parrhaſia.

Omne

Omne ſolum forti patria eſt, ut piſcibus æquor,
Ut volucri vacuo quidquid in orbe patet.
Nec fera tempeſtas toto tamen horret in anno:
Et tibi, crede mihi, tempora veris erunt.
Vocibus Evander, firmatâ mente parentis,
Nave ſecat fluctus, Heſperiamque tenet.
Jamque ratem doctæ monitu Carmentis in amnem
Egerat, & Tuſcis obvius ibat aquis.
Fluminis illa latus, cui ſunt vada juncta Terenti,
Adſpicit, & ſparſas per loca ſola caſas.
Utque erat immiſſis puppim ſtetit ante capillis,
Continuitque manum torva regentis iter.
Et procul in dextram tendens ſua brachia ripam,
Pinea non ſano ter pede texta ferit.
Neve daret ſaltum properans inſiſtere terræ,
Vix eſt Evandri vixque retenta manu.
Dîque petitorum, dixit, ſalvete locorum,
Tuque novos cœlo terra datura Deos:
Fluminaque, & fontes, quibus utitur hoſpita tellus,
Et nemorum Divæ, Naïadumque chori.
Eſte bonis avibus viſi natoque mihique:
Ripaque felici tacta ſit iſta pede.
Fallor? an hi fient ingentia mœnia colles?
Juraque ab hac terrâ cætera terra petet?

V. 37. *Firma. Et firmus.* Alii malè.
V. 40. *Egé.* Al. *vexerat*, forte *rexerat*. Heinſ.
V. 43. *Im.* In humeros demiſſis.
V. 44. *Contin.* Morata eſt manum illius qui navem inter eundem diri-gebat.
V. 46. *Pinea.* Navem e pino contextam & fabricatam.
V. 47 *Terræ.* Al. *ripæ.*
V. 52. *Divæ.* Conjectura Heinſiana. Nam libri, *Nymphæ, Sylvæ*, exhibent.
V. 56. *Petet.* Unus lib. antiquiſſimus, *pétent.*

Montibus

Montibus his olim totus promittitur orbis.
Quis tantum fati credat habere locum?
Et jam Dardaniæ tangent hæc littora pinus.
Hic quoque cauſſa novi fœmina Martis erit.
Chare nepos, Palla, funeſta quid induis arma?
Indue, non humili vindice cæſus eris.
Victa tamen vinces, everſaque Troja reſurges.
Obruit hoſtiles iſta ruina domos.
Urite victrices Neptunia Pergama flammæ:
Num minus hic toto eſt altior orbe cinis?
Jam pius Æneas ſacra, & ſacra altera, patrem
Afferet, Iliacos excipe, Veſta, Deos.
Tempus erit, quum vos, orbemque tuebitur idem;
Et fient ipſo ſacra colente Deo.
Et penes Auguſtos patriæ tutela manebit:
Hanc fas imperii fræna tenere domum.
Inde nepos, natuſque Dei, (licet ipſe recuſet,)
Pondera cœleſti mente paterna feret.
Utque ego perpetuis olim ſacrabor in aris;
Sic Auguſta novum Julia numen erit.
Talibus auſpiciis noſtros deſcendit ad agros;
Subſtitit in medios præſcia lingua ſonos.
Puppibus egreſſus Latiâ ſtetit exul in herbâ.
Felix, exilium cui locus ille fuit.

V. Tantum fati. Tantam Fatorum curam. tantum honorem a Fatis deſignari quis credat?
V. 59. *Dardaniæ.* Leg. *Dardanidæ*, unde Heinſius voluit *Dardanides.*
V. 60. *Hic.* Hic etiam in Latio (ut olim apud Trojam Helena) Lavinia Latini filia cauſa erat novi Martis.
V. 66. *Num.* Al. *Non minor, nunc minus, nec minor.*
V. 67. *Sacra & ſacra.* Leg. *Sacra altera, & altera.*
V. 73. *Nepos.* Germanicus.
V. 76. *Natus.* Tiberius filius Auguſti.
V. 77. *Talibus auſp.* Al. *In ea divitur, & in annos.*

Nec mora longa fuit, ſtabant nova tecta; nec alter
Montibus Auſoniis Arcade major erat.
Ecce boves illuc Erytheïdas applicat heros
Emenſus longi claviger orbis iter.
Dumq; huic hoſpitium domus eſt Tegeæa, vagantur,
Incuſtoditæ læta per arva boves.
Mane erat: excuſſus ſomno Tirynthius hoſpes
De numero tauros ſentit abeſſe duos.
Nulla videt quærens taciti veſtigia furti:
Traxerat averſos Cacus in antra feros;
Cacus Aventinæ timor atque infamia ſylvæ,
Non leve finitimis hoſpitibuſque malum.
Dira viro facies; vires pro corpore; corpus
Grande: pater monſtri Mulciber hujus erat.
Proque domo, longis ſpelunca receſſibus ingens
Abdita, vix ipſis invenienda feris.
Ora ſuper poſtes affixaque brachia pendent,
Squallidaque humanis oſſibus albet humus.
Servatâ male parte boum Jove natus abibat;
Mugitum rauco furta dedêre ſono.
Accipio revocamen, ait: vocemque ſequutus
Impia per ſylvas ultor ad antra venit.
Ille aditum fracti præſtruxerat obice montis:
Vix juga moviſſent quinque bis illud onus.
Nititur hic humeris, (cœlum quoq; ſederat illis)
Et vaſtum motu collabefactat onus.
Quod ſimul avulſum eſt; fragor æthera terruit ipſum,

V. 83. *Eryth.* Ab Erythea, ubi Geryon regnavit.
V. Claviger. Hercules clavem gerens Heros.
V. 90. *Feros.* Optimè, al. *ferox.*
V. 93. *Dura* pro *dira* legitur fruſtra.
V. 95. *Pro.* *Proportionable to his Body.*
V. 102. *Accip.* *I accept the invitation back.* Al. *revocamur*, poſt *ultor* pro *pijſſor.*

Ictaque

Ictaque subsedit pondere molis humus.
Prima movet Cacus collatâ prælia dextrâ,
Remque ferox saxis stipitibusque gerit.
Quis ubi nil agitur, patrias male fortis ad artes
Confugit, & flammas ore sonante vomit.
Quas quoties proflat, spirare Typhoëa credas,
Et rapidum Ætnæo fulgur ab igne jaci.
Occupat Alcides: adductaque clava trinodis
Ter quater adversi sedit in ore viri.
Ille cadit, mixtosque vomit cum sanguine fumos,
Et lato moriens pectore plangit humum.
Immolat ex illis taurum tibi, Jupiter, unum
Victor, & Evandrum ruricolasque vocat,
Constituitque sibi, quæ Maxima dicitur, aram,
Hic ubi pars Urbis de bove nomen habet.

V. 122. *Bove.* Ubi nunc est Forum Boarium.

DECERPTA EX OVIDII FASTIS.

Lib. II.

De Arione nobili illo Citharœdo.

QUod mare non novit, quæ nescit Ariona tellus?
Carmine currentes ille tenebat aquas.
Sæpe, sequens agnam, lupus est hâc voce retentus,
Sæpe avidum fugiens restitit agna lupum:
Sæpe canes, leporesque, umbrâ cubuêre sub unâ.
Et stetit infestæ proxima cerva leæ.

V. 5. Umbra. Malè olim. *Una jacuere sub umbra.*

Et

Et sine lite, loquax, cum Palladis alite, cornix
Sedit: & accipitri juncta columba fuit.
Cynthia sæpe tuis fertur, vocalis Arion,
Tanquam fraternis obstupuisse modis.
Nomen Arionium Siculas impleverat urbes,
Captaque erat lyricis Ausonis ora sonis.
Inde domum repetens puppim conscendit Arion,
Atque ita quæsitas arte ferebat opes.
Forsitan, infelix, ventos undasque timebas.
At tibi nave tuâ tutius æquor erat.
Namque gubernator destricto constitit ense,
Cæteraque armatâ conscia turba manu.
Quid tibi cum gladio? dubiam rege, navita, pinum.
Non hæc sunt digitis arma tenenda tuis.
Ille metu vacuus, Mortem non deprecor, inquit:
Sed liceat sumptâ pauca referre lyrâ.
Dant veniam, ridentque moram, capit ille coronam,
Quæ possit crines, Phœbe, decere tuos.
Induerat Tyrio bis tinctam murice pallam:
Reddidit icta suos pollice chorda sonos.
Flebilibus numeris veluti, canentia durâ
Trajectus pennâ tempora, cantat olor.
Protinus in medias ornatus desilit undas,
Spargitur impulsâ cœrula puppis aquâ.
Inde (fide majus) tergo delphina recurvo
Se, memorant, oneri supposuisse novo.
Ille sedens citharamque tenet, pretiumq; vehendi

V. 7. *Cornix* pro *Corvus*. *V.* 7. *Alite*. Noctuâ Palladi dilectâ.
V. 10. *Frater*. Apollinis.
V. 11. *Urbes*. Olim *undas*.
V. 12. *Ausonis*, i. e. Ora Ausonia. Italiæ enim pars Ausonia.
V. 17. *Gubernator*. Navis.
V. 21. *Vacuus*. Al. *pavidus*, male.
V. 27. *Canens*. Candida.
V. 33. *Pretiumque veh.* *The hire of his Passage.*

Cantat, & æquoreas carmine mulcet aquas.
Dî pia facta vident, aſtris Delphina recepit
Jupiter, & ſtellas juſſit habere novem.

Comparatio Auguſti cum Romulo, in quâ Auguſtus primas fert.

NUnc mihi mille ſonos, quoq; eſt memoratus Achilles,
Vellem, Mæonide, pectus ineſſe tuum.
Dum canimus ſacras alterno pectine Nonas;
Maximus hinc Faſtis accumulatur honos.
Deficit ingenium, majoraque viribus urgent.
Hæc mihi præcipuo eſt ore canenda dies.
Quid volui demens elegis imponere tantum
Ponderis? heroi res erat iſta pedis.
Sancte Pater Patriæ, tibi Plebs, tibi Curia nomen
Hoc dedit, hoc dedimus nos tibi nomen Eques.
Res tamen ante dedit. ſero quoque vera tuliſti
Nomina: jam pridem tu Pater orbis eras.
Hoc tu per terras, quod in æthere Jupiter alto,
Nomen habes. hominum tu pater, ille Deûm,
Romule concedas, facit hic tua magna tuendo
Mœnia; tu dederas tranſilienda Rhemo.
Te Tatius parvique Cures, Cæninaque ſenſit.
Hoc duce Romanum eſt ſolis utrumque latus.
Tu breve neſcio quid victæ telluris habebas;
Quodcunque eſt alto ſub Jove, Cæſar habet.

V. 2. *Pectus.* Ingenium.
V. 3. *Pectine.* verſu.
V. 6. *Dies.* Nonarum ſcilicet. Nunc enim Auguſto ſacræ, olim deorum nullî.
V. 11. *Res.* Ratio. & meritum.

Tu

Tu rapis, hic caſtas Duce ſe jubet eſſe maritas,
Tu recipis luco; ſubmovet ille nefas.
Vis tibi grata fuit: florent ſub Cæſare leges.
Tu Domini nomen; Principis ille tenet.
Te Remus incuſat, veniam dedit hoſtibus ille.
Cœleſtem fecit te Pater; ille Patrem.

De Fabiorum cum Veientibus ad Cremeram fluvium pugnâ.

IDibus agreſtis fumant altaria Fauni,
Hic, ubi diſcretas inſula rumpit aquas.
Hæc fuit illa dies, in qua Veientibus arvis
Ter centum Fabii, ter cecidêre duo.
Una domus vires & onus ſuſceperat Urbis;
Sumunt gentiles arma profeſſa manus.
Egreditur caſtris miles generoſus ab iſdem,
E quîs dux fieri quilibet aptus erat.
Carmentis portæ dextro eſt via proxima Jano.
Ire per hanc noli, quiſquis es: omen habet,
Illâ fama refert Fabios exiſſe trecentos,
Porta vacat culpâ: ſed tamen omen habet.
Ut celeri paſſu Cremeram tetigêre rapacem;
(Turbidus hybernis ille fluebat aquis.)
Caſtra loco ponunt: deſtrictis enſibus ipſi
Tyrrhenum valido Marte per agmen eunt.

V. 21. *Caſtas.* Inſtaurando legem Juliam ad coercendos adulteros.
V. 26. *Pater.* Mars enim Romuli pater.
Patrem. Julium Cæſarem, ſolvit enim ei divinos honores.

V. 1. *Idi.* Februariis.
V. 2. *Inſ.* Tiberina.
V. 6. *Manus gen. The Family hands.*
Sumunt. Duo codi. *Sumite.*

Non

Non aliter, quam cum Lybicâ de rupe leones
Invadunt ſparſos lata per arva greges.
Diffugiunt hoſtes, inhoneſtaque vulnera tergo
Accipiunt: Thuſco ſanguine terra rubet.
Sic iterum, ſic ſæpe cadunt, ubi vincere apertè
Non datur, inſidias armaque cæca parant.
Campus erat: campi claudebant ultima colles,
Sylvaque montanas occulere apta feras.
In medio paucos armentaque rara relinquunt;
Cætera virgultis abdita turba latet.
Ecce, velut torrens undis pluvialibus auctus,
Aut nive, quæ Zephyro victa tepente fluit.
Per ſata, perque vias fertur, nec, ut ante ſolebat,
Riparum clauſas margine finit aquas:
Sic Fabii latis vallem diſcurſibus implent,
Quoſque vident ſpernunt: nec metus alter ineſt.
Quo ruitis generoſa domus? malè creditur hoſti.
Simplex nobilitas, perfida tela cave.
Fraude perit virtus. in apertos undique campos
Proſiliunt hoſtes, & latus omne tenent.
Quid faciunt pauci contra tot millia fortes?
Quidve, quod in miſero tempore reſtet, habent?
Sicut aper ſylvis longe Laurentibus actus
Fulmineo celeres diſſipat ore canes;
Mox tamen ipſe perit: ſic non moriuntur inulti,
Vulneraque alternâ dantque feruntque manu.
Una dies Fabios ad bellum miſerat omnes:
Ad bellum miſeros perdidit una dies.

V. 22. *Cæca.* Al. *recta, aperta, caecata.*
V. 32. *Quoſque vid. ſper.* Al, *quodque vi. ſternunt.* Multi ex ſcriptis *quoſque.* tres libri, *quoſque vid. ſpernunt.* Optimè. Heinſ.
V. 39. *Lauren.* Alii *latrantibus* ſed optimi *Laurentibus* ut abunde patet, lege modo Heinſium.

Ut tamen Herculeæ supereſſent ſemina gentis;
Credibile eſt ipſos conſuluiſſe Deos.
Nam puer impubes, & adhuc non utilis armis,
Unus de Fabiâ gente relictus erat.
Scilicet ut poſſes olim tu, Maxime, naſci;
Cui res cunctando reſtituenda foret.

De Tarquinii Regis Romani expulſione ob pudicitiam Lucretiæ violatam.

NUnc dicenda mihi Regis fuga. traxit ab illâ
Sextus ab extremo nomina menſe dies.
Ultima Tarquinius Romanæ gentis habebat
Regna: vir injuſtus, fortis ad arma tamen.
Ceperat hic alias, alias everterat urbes,
Et Gabios turpi fecerat arte ſuos.
Namque trium minimus, proles manifeſta Superbi,
In medios hoſtes nocte ſilente venit.
Nudârant gladios, Occidite, dixit, inermem:
Hoc cupiant fratres, Tarquiniuſque pater,
Qui mea crudeli laceravit verbere terga,
(Dicere, ut hoc poſſet, verbera paſſus erat.)
Luna fuit. ſpectant juvenem, gladioſque recondunt:
Tergaque deductâ veſte notata vident.
Flent quoque, & ut ſecum tueatur bella precantur:
Callidus ignaris annuit ille viris.

V. 45. *Herculeæ.* Erant Fabii ex ſanguine Herculeo.
V. 49. *Maxime.* Tu Quinte Fabi Maxime.
V. 50. *Res.* Publica, Romana.

V. 1. *Fuga.* Exilium, expulſio.
V. 2. *Sextus.* *Quintus* ex uno ſuo veterrimo legit Neapolis, quomodo Kalendaria antiqua exigant ſcribi. Heinſ.
V. 7. *Minimus.* Natu. Sextus nomine.
V. 12. *Hoc.* Se nempe verberibus laceratum.

Jamque potens, missō genitorem appellat amico.
Prodendi Gabios quo sibi monstret iter.
Hortus odoratis suberat cultissimus herbis,
Sectus humum rivō lene sonantis aquæ.
Illic Tarquinius mandata latentia nati
Accipit, & virgâ lilia summa metit.
Nuntius ut rediit, decussaque lilia dixit;
Filius, Agnosco jussa parentis, ait.
Nec mora: Principibus cæsis ex urbe Gabinâ,
Traduntur ducibus mœnia nuda suis.
Ecce (nefas visu) mediis altaribus anguis
Exit, & exstinctis ignibus exta rapit.
Consulitur Phœbus. sors est ita reddita: Matri
Qui dederit princeps oscula; victor erit,
Oscula quisque suæ matri properata tulērunt,
Non intellecto credula turba Deo.
Brutus erat stulti sapiens imitator, ut esset
Tutus ab insidiis, dire Superbe, tuis.
Ille jacens pronus matri dedit oscula Terræ;
Creditus offenso procubuisse pede.
Cingitur interea Romanis Ardea signis,
Et patitur lentas obsidione moras.
Dum vacat, & metuunt hostes committere pugnam:
Luditur in castris: otia miles agit.
Tarquinius juvenis socios dapibusque meroque
Accipit. ex illis rege creatus ait:
Dum nos difficilis pigro tenet Ardea bello,
Nec sinit ad patrios arma referre deos;
Ecquid in officio torus est socialis? & ecquid
Conjugibus nostris mutua cura sumus?

V. 30. *Prin.* Al. *primus.* proximo *tulerunt* optimi pro *dederunt.*
V. 43. *Diffi.* Al. *sollicitos.* male.

Quisque

Quisque suam laudant. studiis certamina crescunt,
Et fervent multo linguaque corque mero.
Surgit cui clarum dederat Collatia nomen;
Non opus est verbis, credite rebus, ait.
Nox superest: tollamur equis, Urbemque petamus.
Dicta placent: frænis impediuntur equi.
Pertulerant dominos. regalia protinus illi
Tecta petunt: custos in fore nullus erat.
Ecce nurum Regis sufis per colla coronis
Inveniunt posito pervigilare mero.
Inde cito passu petitur Lucretia: nebat:
Ante torum calathi, lanaque mollis erant.
Lumen ad exiguum famulæ data pensa trahebant:
Inter quas tenui sic ait ipsa sono:
Mittenda est domino (nunc, nunc properate, puellæ)
Quamprimum nostrâ facta lacerna manu.
Quid tamen audistis? (nam plura audire soletis.)
Quantum de bello dicitur esse super?
Postmodo victa cades: melioribus, Ardea, restas,
Improba; quæ nostros cogis abesse viros.
Sint tantum reduces. sed enim temerarius ille
Est meus, & stricto quolibet ense ruit.
Mens abit, & morior, quoties pugnantis imago
Me subit: & gelidum pectora frigus habet.
Desinit in lacrymas: intentaque fila remittit,
In gremio vultum deposuitque suum.
Hoc ipsum decuit: lacrymæ decuêre pudicæ,
Et facies animo dignaque parque fuit.

V. 49. *Surg.* *Surgite* lege vel invitis libris. Heins. *V.* 49. *Nom.* Collatinus. *v.* 67. 8. sic variatur *ultro*, *esto* pro *ille*. *quolibet*, *quemlibet petit*.

V. 71. *Lachr.* Al. *lachrymis*, & *incepta*.

Pone metum, venio, conjux ait. illa revixit,
Deque viri collo dulce pependit onus.
Interea juvenis furiatos regius ignes
Concipit, & cœco raptus amore furit.
Forma placet, niveusque color, flavique capilli,
Quique aderat nullâ factus ab arte decor.
Verba placent, & vox, & quod corrumpere non est:
Quoque minor spes est, hoc magis ille cupit.
Jam dederat cantum lucis prænuntius ales,
Cum referunt juvenes in sua castra pedem.
Carpitur attonitos absentis imagine sensus
Ille: recordanti plura magisque placent.
Sic sedit: sic culta fuit: sic stamina nevit:
Neglectæ collo sic jacuere comæ:
Hos habuit vultus: hæc illi verba fuere:
Hic decor, hæc facies, hic color oris erat.
Ut solet à magno fluctus langueſcere flatu;
Sed tamen à vento, qui fuit ante, tumet:
Sic, quamvis aberat placitæ præsentia formæ;
Quem dederat præsens forma, manebat amor.
Ardet; & injusti stimulis agitatus amoris,
Comparat indigno vimque dolumque toro.
Exitus in dubio est. Audebimus ultima dixit.
Viderit, audentes Forsne Deusne juvet.
Cepimus audendo Gabios quoque. talia fatus
Ense latus cinxit: tergaque pressit equi.
Accipit æratâ juvenem Collatia portâ,
Condere jam vultus Sole parante suos.

V. 77. *Furiatos.* Al. *Furiatus. Furialis* & *captus* pro *raptus*
V. 81. *Regii* Al. *injecta. impexa.*

Hostis

Hoſtis, ut hoſpes, init penetralia Collatini:
Comiter excipitur: ſanguine junctus erat.
Quantum animis erroris ineſt! parat inſcia rerum
Infelix epulas hoſtibus illa ſuis.
Functus erat dapibus: poſcunt ſua tempora ſomni.
Nox erat: & totâ lumina nulla domo.
Surgit, & auratum vaginâ liberat enſem,
Et venit in thalamos, nupta pudica, tuos.
Utq; torum preſſit; Ferrum, Lucretia, mecum eſt,
Natus, ait, Regis, Tarquiniuſque vocor.
Illa nihil: neque enim vocem vireſque loquendi,
Aut aliquid toto pectore mentis habet.
Sed tremit, ut quondam ſtabulis deprenſa relictis,
Parva ſub infeſto cum jacet agna lupo.
Quid faciat? pugnet? vincetur fœmina pugnâ.
Clamet? at in dextrâ, qui necet, enſis adeſt.
Effugiat? poſitis urgetur pectora palmis;
Nunc primum externâ pectora tacta manu.
Inſtat amans hoſtis precibus, pretioque, miniſque,
Nec prece, nec pretio, nec movet ille minis.
Nil agis, Eripiam, dixit, per crimina vitam;
Falſus adulterii teſtis adulter ero.
Interimam famulum; cum quo deprenſa fereris.
Succubuit famæ victa puella metu.
Quid, victor, gaudes? hæc te victoria perdet.
Heu quanto regnis nox ſtetit una tuis!
Jamque erat orta dies: paſſis ſedet illa capillis,
Ut ſolet ad nati mater itura rogum.

V. 107. *Functus.* Finem fecerat edendi. *V.* 107. *Somni.* Al. *ſomnum.*
V. 109. *Lib.* Al. *deripit.*
V. 119. *Urge.* Al. *urgentur.* minus poeticè.

Grandævumque patrem fido cum conjuge castris
Evocat: & posità venit uterque morâ.
Utque vident habitum; quæ luctûs causa requirunt:
Cui parat exequias, quove sit icta malo.
Illa diu reticet, pudibundaque celat amictu
Ora. fluunt lachrymæ more perennis aquæ.
Hinc pater, hinc conjux lacrymas solantur, & orant,
Indicet: & cœco flentque paventque metu.
Ter conata loqui ter destitit: ausaque quarto,
Non oculos adeo sustulit illa suos.
Hoc quoque Tarquinio debebimus? Eloquar, inquit,
Eloquar infelix dedecus ipsa meum.
Quæque potest narrat. restabant ultima; flevit:
Et matronales erubuêre genæ.
Dant veniam facto genitor conjuxque coacto.
Quam, dixit, veniam vos datis, ipsa nego.
Nec mora, celato figit sua pectora cultro,
Et cadit in patrios sanguinolenta pedes.
Tunc quoq; jam moriens, ne non procumbat honestè,
Respicit. hic etiam cura cadentis erat.
Ecce super corpus communia damna gementes
Obliti decoris virque paterque jacent.
Brutus adest. tandemque animo sua nomina fallit,
Fixaque semanimi corpore tela rapit.
Stillantemque tenens generoso sanguine cultrum,
Edidit impavidos ore minante sonos:
Per tibi ego hunc juro fortem castumque cruorem,
Perque tuos Manes, qui mihi numen erunt:

V. 145. *Coacto.* Al. *coacte.* malè.
V. 153. *Fallit,* Ostendit se non esse *Brutum,* id est stolidum.

Tarqui-

Tarquinium profugâ pœnas cum ſtirpe daturum.
Jam ſatis eſt virtus diſſimulata diu.
Illa jacens ad verba oculos ſine lumine movit,
Viſaque concuſsâ dicta probare comâ.
Fertur in exſequias animi matrona virilis,
Et locum lacrymas, invidiamque trahit.
Vulnus inane patet. Brutus clamore Quirites
Concitat, & Regis facta nefanda refert.
Tarquinius cum prole fugit: capit annua Conſul
Jura, dies regnis illa ſuprema fuit.

DECER-

DECERPTA EX OVIDII FASTIS.

LIB. III.

De congreſſu Martis cum Iliâ, unde Romulus natus.

BEllice, depoſitis clypeo pauliſper & haſtâ,
Mars ades, & nitidas caſſide ſolve comas.
Forſitan ipſe roges, quid ſit cum Marte poëtæ:
A te, qui canitur, nomina menſis habet.
Ipſe vides manibus peragi fera bella Minervæ,
Num minus ingenuis artibus illa vacat?
Palladis exemplo ponendæ tempora ſume
Cuſpidis. invenies & quod inermis agas.

V. 4. Ipſe. Martius enim a Marte vocatur.

Tum

Tum quoque inermis eras, cum te Romana ſacerdos
Cepit; ut huic Urbi ſemina digna dares.
Ilia Veſtaliq (quid enim vetat inde moveri?)
Sacra lavaturas mane petebat aquas.
Ventum erat ad molli declivem tramite ripam:
Ponitur è ſummâ fictilis urna comâ.
Feſſa reſedit humi, ventoſque accepit aperto
Pectore, turbatas reſtituitque comas.
Dum ſedet; umbroſæ ſalices, volucreſque canoræ
Fecerunt ſomnos, & leve murmur aquæ.
Blanda quies furtim victis ſubrepit ocellis,
Et cadit à mento languida facta manus.
Mars videt hanc, viſamque cupit, potiturq; cupitam:
Et ſua divinâ furta fefellit ope.
Somnus abit; jacet illa gravis. jam ſcilicet intra
Viſcera Romanæ conditor Urbis erat.
Languida conſurgit: nec ſcit cur languida ſurgat,
Et peragit tales arbore nixa ſonos:
Utile ſit fauſtumque precor, quod imagine ſomni
Vidimus: an ſomno clarius illud erat?
Ignibus iliacis aderam, cum lapſa capillis
Decidit ante ſacros lanea vitta focos.
Inde duæ pariter (viſu mirabile) palmæ
Surgunt. ex illis altera major erat.

V. 9. *Sacerd.* Rhea ſacerdos Veſtæ.

V. 13. *Molli declivem.* *Mollem declivi*, & niſi libri præſtantiores faverent alterâ lectioni, non dubitarem præponere.

V. 19. *Victis ſubrepit.* Al. *ſubrepſit*, *oppreſſit ocellos*, unde Heinſius conjicit *obrepſit ocellos* in quarto caſu.

V. 21. *Cupitam.* Olim cupitâ.

V. 24. *Erat.* *Eras* è tribus libris adducit Heinſius. ſed vereor ne nimis ex improviſo ſententiam invadat iſta Apoſtrophe.

V. 28. An manifeſtius illud erat, quam quod per ſomnum cernimus?

V. 29. *Ilia.* Ignibus Veſtæ ex Ilio advectis.

V. 30. *Vitta.* Virginitatis ſignum.

Et gravibus ramis totum protexerat orbem,
Contigeratque novâ sidera summa comâ.
Ecce meus ferrum patruus molitur in illas.
Terreor admonitu: corque timore micat.
Martia Picus avis gemino pro stipite pugnant,
Et lupa: tuta per hos utraque palma fuit.
Dixerat: & plenam non firmis viribus urnam
Sustulit. implêrat, dum sua visa refert.
Interea crescente Remo, crescente Quirino,
Cœlesti tumidus pondere venter erat.
Quo minus emeritis exiret cursibus annus,
Restabant nitido jam duo signa Deo.
Sylvia fit mater: Vestæ simulacra feruntur
Virgineas oculis opposuisse manus.
Ara Deæ certè tremuit, pariente ministra,
Et subiit cineres territa flamma suos.
Hæc ubi cognovit contemptor Amulius æqui:
(Nam raptas fratri victor habebat opes)
Amne jubet mergi geminos. scelus unda refugit.
In siccâ pueri destituuntur humo.
Lacte quis infantes nescit crevisse ferino,
Et picum expositis sæpe tulisse cibos?
Non ego te, tantæ nutrix Larentia gentis,
Nec taceam vestras, Faustule pauper, opes.
Vester honos veniet, cum Larentalia dicam:

V. 35. *Mol. fer.* Parat arma.
V. 37. *Stip.* Palmâ.
V. 43. *Exiret.* Annus finiretur spatiis exactis. *Emeriti* enim milites, qui exactis stipendiis desierunt *mereri*, id est *militare*.
V. 50. *Fratri.* Numitori.
V. 51. *Gem.* Romulum & Remum.
V. 55. *Tantæ gen.* *Tantorum virorum* interpretatur aliquis obscurius. ut enim Romulum & Remum vult, ita præclaros Romanæ gentis viros ad sua usque tempora intelligit.

Acceptus

Acceptus geniis illa December habet.
Martia ter ſenos proles adoleverat annos:
Et ſuberat flavæ jam nova barba comæ,
Omnibus agricolis, armentorumque magiſtris
Iliadæ fratres jura petita dabant.
Sæpe domum veniunt prædonum ſanguine læti,
Et redigunt actos in ſua rura boves.
Ut genus audierunt; animos pater agnitus auget,
Et pudet in paucis nomen habere caſis,
Romuleoque cadit trajectus Amulius enſe,
Regnaque longævo reſtituuntur avo.
Mœnia conduntur: quæ, quamvis parva fuerunt,
Non tamen expediit tranſiluiſſe Remo.
Jam, modo qua fuerant ſylvæ, pecorumq; receſſus,
Urbs erat. æternæ cum pater Urbis ait:
Arbiter armorum, de cujus ſanguine natus
Credor (& ut credar pignora multa dabo)
A te principium Romano ducimus anno:
Primus de patrio nomine menſis eat.
Vox rata fit; patrioque vocat de nomine menſem.
Dicitur hæc pietas grata fuiſſe Deo.

V. 58. *Accep.* Geniales enim dies & Saturnalia eo menſe celebrabantur. *The merry Month of December.*
V. 62. *Iliadæ.* Iliæ filii.
V. 65. *Agn.* Al. *additus.*
V. 72. *Pater.* Romulus.
V. 73. *Arb.* Mars belli Præſes.

Unde Feſtorum, quæ Matronalia vocantur, origo. hinc bellum Sabinorum cum Romanis narrat, cauſamque (fœminarum Sabinarum raptum) exponit.

SI licet occultos monitus audire Deorum
Vatibus; ut certe fama licere putat;
Cum ſis officiis, Gradive, virilibus aptus;
Dic mihi matronæ cur tua feſta colant.
Sic ego. ſic poſitâ dixit mihi caſſide Mavors:
(Sed tamen in dextrâ miſſilis haſta fuit)
Nunc primum ſtudiis pacis, Deus utilis armis,
Advocor: & greſſus in nova caſtra fero.
Nec piget incepti. juvat hac quoque parte morari:
Hoc ſolam ne ſe poſſe Minerva putet.
Diſce Latinorum vates operoſe dierum
Quod petis: & memori pectore dicta nota.
Parva fuit, ſi prima velis elementa referre,
Roma: ſed in parva ſpes tamen hujus erat.
Mœnia jam ſtabant populis anguſta futuris:
Credita ſed turbæ tunc nimis ampla ſuæ.
Quæ fuerit noſtri ſi quæris regia nati;
Adſpice de canna ſtraminibuſque domum.
In ſtipula placidi carpebat munera ſomni.
Et tamen ex illo venit in aſtra toro.
Jamque loco majus nomen Romanus habebat:

V. 5. *Caſſide.* *Cuſpide* præponit Heinſius, quare neſcio: proximo enim verſu haſta adhuc in dextrâ erat. caſſide autem depoſitâ facilius potuit loqui.

V. 8. *Advo.* Eleganter, *advocati* enim pacis miniſtri.

V. 9. *Mor.* Al. *moveri.*

V. 10. Ne Minerva putet ſe ſolam poſſe armorum paciſque ſtudiis inſervire.

V. 12. *Nota.* Al. tene.

V. 19. *Carp.* Al. capiebat.

Nec

Nec conjux illi, nec ſocer ullus erat.
Spernebant generos inopes vicinia dives:
Et male credebar ſanguinis autor ego.
In ſtabulis habitâſſe, & oves paviſſe, nocebat,
Jugeraque inculti pauca tenere ſoli.
Cum pare quæque ſuo coëunt volucreſque feræque,
Atque aliquam, de qua procreet, anguis habet.
Extremis dantur connubia gentibus: at, quæ
Romano vellet nubere, nulla fuit.
Indolui: patriamque dedi tibi, Romule, mentem:
Tolle preces, dixi: quod petis, arma dabunt.
Feſta para Conſo: Conſus tibi cætera dicet;
Illo feſta die dum ſua ſacra canes,
Intumuêre Cures, & quos dolor attigit idem.
Tum primum generis intulit arma ſocer.
Jamque fere raptæ matrum quoq, nomen habebant,
Tractaque erant longâ bella propinqua morâ.
Conveniunt nuptæ dictam Junonis in ædem:
Quas inter mea ſic eſt nurus orſa loqui:
O pariter raptæ (quoniam hoc commune tenemus,)
Non ultra lentè poſſumus eſſe piæ.
Stant acies; ſed utrâ dî ſint pro parte rogandi;

V. 23. *Spernebant.* Al. ſpernebat.
V. 24. *Male.* Vix, aut, ne vix quidem.
V. 31. *Paviam.* Qualem ego tuus pater habeo, Mavortiam, ut armis pares, quod precibus negatur.
V. 33. *Conſo.* Deo conſiliorum.
V. 34. Sic variatur. *Illo feſta die dum. Illo* vel *ille facta. illi facta.* tres *ipſo feſta.* quod placet.
V. 35. *Quos dolor.* Quibus eadem erat injuria & communis dolor.
V. 38. *Pro.* Inter affines & propinquos.
V. 39. *Dictam.* Conſtitutam.
V. 40. *Auſa.* Al. &, q. i. *media eſt*, & *ſic.*
V. 41. *Quoniam hoc.* Al. *namque hoc.* & *quæque hoc.* lego, *quæque hoc eam. tenetis.* Heinſ.
V. 42. *Lente pie.* *Indifferent in our duty.*
V. 43. *Sed utra.* *Tò ſint* abeſt a nonnullis. unus, *Dei pro parte*, alii tres, *utraque Dei*, unus, *utra divi.* forte, *ſed utra dii ſint*, *pro per vel qua Dii ſint*, &c. Heinſ.

Eligite. hinc conjux, hinc pater arma tenet.
Quærendum, viduæ fieri malimus an orbæ.
Consilium vobis forte piumque dabo.
Consilium dederat. parent: crineſque reſolvunt,
Mœſtaque funereâ corpora veſte tegunt,
Jam ſteterant acies ferro mortique paratæ:
Jam lituus pugnæ ſigna daturus erat;
Cum raptæ veniunt inter patreſque viroſque,
Inque ſinu natos pignora chara ferunt.
Ut medium campi paſſis tetigêre capillis;
In terram poſito procubuêre genu.
Et quaſi ſentirent, blando clamore nepotes
Tendebant ad avos brachia parva ſuos.
Qui poterat, clamabat avum tum denique viſum:
Et qui vix poterat, poſſe coactus erat.
Tela viris animuſque cadunt: gladiiſque remotis
Dant ſoceri generis accipiuntque manus.
Laudataſque tenent natas, ſcutoque nepotem
Fert avus: hic ſcutis dulcior uſus erat.
Inde diem, quæ prima, meas celebrare Kalendas,
Oebalides matres non leve munus habent.
An quia committi ſtrictis mucronibus aufæ
Finierant lacrymis Martia bella ſuis?
Vel quod erat de me feliciter Ilia mater;
Rite colunt matres ſacra, diemque meum.
Quid? quod hyems adoperta gelu tum denique cedit;
Et pereunt victæ Sole tepente nives.

V. 48. *Stete.* Melius nonnulli *ſtabant.* poſt *Marti* legitur. Heinſ.
V. 52. *Paſſis.* Al. *ſciſſis. ſparſis.* poſt *tenuere* pro *tetigere.*
V. 58. *Animus.* Al. *animi.* proximo *ſcuti.*
V. 62. *Ind. d. quæ prima.* Al. *primaſque meas.* & *Oebalia. Oebalidæ Italides.*
V. 70. *Victæ.* Al. *lapſa. mœſte:* ſed opinor *ictæ.* Heinſ. proximo, *exuſſe, exuſſo* prodictoniæ.

Arbo-

Arboribus redeunt detonſæ frigore frondes,
Vividaque è tenero palmite gemma tumet.
Quæque diu latuit, nunc ſe qua tollat in auras,
Fertilis occultas invenit herba vias.
Nunc fœcundus ager: pecoris nunc hora creandi:
Nunc avis in ramo tecta laremque parat:
Tempora jure colunt Latiæ fœcunda parentes:
Quarum militiam votaque partus habet.
Adde, quod excubias regi Romanus agebat;
Qui nunc Eſquilias nomina collis habet;
Illic à nuribus Junoni templa Latinis
Hac ſunt, ſi memini, publica facta die.
Quid moror, & variis onero tua pectora cauſſis?
Eminet ante oculos quod petis ecce tuos.
Mater amat nuptas: matris me turba frequentat.
Hæc vos præcipuè tam pia cauſſa decet.

V. 72. *Vivi. Vuidaque in grævido. Humidaque.*
V. 75. *Pecoris.* Duo libri *pecori.* hinc Heinſius conjicit. *pecori n. h. creando.*
V. 85. *Matris Junonis.* Al. *matrum.* al, *matres tua vota frequentant. Matres me turba frequentant.* Hinc Heinſius levi mutatione veram, quam habes, lectionem reſtituit. Sic in Amor. ad Cupidinem
Pieridum vates non tua turba ſumus.

DECER-

DECERPTA EX OVIDII FASTIS.

LIB. IV.

De raptu Proſerpinæ.

MEſſis erant primis virides mortalibus herbæ;
Quas tellus nullo ſollicitante dabat.
Et modo carpebant vivaci ceſpite gramen.
Nunc epulæ tenerâ fronde cacumen erant.
Poſtmodo glans nata eſt. bene erat jam glande repertâ:
Duraque magnificas quercus habebat opes.

V. 1. *Meſſis.* Al. *panis*, & *erat.* Sed *meſſis* idem quod *panis* vult.
V. Vivaci. Al. *vivax e.* quinto, *orta eſt.*

Prima

Prima Ceres homini ad meliora alimenta vocato
Mutavit glandes utiliore cibo.
Illa jugo tauros collum præbere coëgit.
Tum primum ſoles eruta vidit humus.
Æs erat in pretio: chalybeia maſſa latebat.
Heu quam perpetuo debuit illa tegi!
Pace Ceres læta eſt. at vos optate coloni
Perpetuam Pacem, perpetuumque Ducem.
Farra deæ, micæque licet ſalientis honorem
Detis, & in veteres thurea grana focos.
Et ſi thura aberunt; unctas accendite tædas.
Parva bonæ Cereri, ſint modo caſta, placent.
A bove ſuccincti cultros removete miniſtri:
Bos aret: ignavam ſacrificate ſuem.
Apta jugo cervix non eſt ferienda ſecuri.
Vivat, & in dura ſæpe laboret humo.
Exigit ipſe locus, raptus ut virginis edam.
Plura recognoſces, pauca docendus eris.
Terra tribus ſcopulis vaſtum procurrit in æquor
Trinacris; à poſitu nomen adepta loci.
Grata domus Cereri, multas ibi poſſidet urbes,
In quibus eſt culto fertilis Henna ſolo.
Frigida cœleſtûm matres Arethuſa vocârat.
Venerat ad ſacras & Dea flava dapes.
Filia, conſuetis ut erat comitata puellis,

V. 7. *Homini.* Heinſius ex ſeptem libris. al. *homine. alimenta* abeſt à tribus, unde tentat, *hominum victu ad meliora vocato.*

V. 11. *Chal. maſſ.* Al. *Chalybis jam. Chalybe jam. Chalybeaque* & *placebat.*

V. 13. *Opta.* Al. *orate*, proximo *pacificumque.*

V. 15. *Salien.* Interpretantur *ſalientis* in igne ſaltantis. at *mica ſalis* mihi eſt mica ſalis, ſale ſuo condiens. ea enim vis eſt & *ſalientis* hoc loco.

V. 26. *Trina.* Adjectivum fœmininum unius terminationis, qualia ſexcenta.

Errabat

Errabat nudo per ſua prata pede.
Valle ſub umbroſâ locus eſt, adſpergine multâ
Uvidus ex alto deſilientis aquæ.
Tot fuerant illic, quot habet natura, colores,
Pictaque diſſimili flore nitebat humus.
Quam ſimul adſpexit, Comites, accedite, dixit,
Et mecum veſtros flore replete ſinus.
Præda puellares animos prolectat inanis,
Et non ſentitur ſedulitate labor.
Hæc implet lento calathos è vimine textos:
Hæc gremium; laxos degravat illa ſinus.
Illa legit calthas: huic ſunt violaria curæ:
Illa papavereas ſubſecat ungue comas.
Has, Hyacinthe, tenes, illas, Amarante, moraris:
Pars thyma, pars caſiam, pars melilóton amant.
Plurima lecta roſa eſt, ſunt & ſine nomine flores:
Ipſa crocos tenues, liliaque alba legit.
Carpendi ſtudio paulatim longius itur,
Et dominam caſu nulla ſecuta comes.
Hanc videt, & viſam patruus velociter aufert:
Regnaque cœruleis in ſua portat equis.
Illa quidem clamabat, Io chariſſima mater,
Auferor, ipſa ſuos abſcideratque ſinus.
Panditur interea Diti via: jamque diurnum
Lumen inaſſueti vix patiuntur equi.
At chorus æqualis cumulatis flore caniſtris,

V. 35. *Fuerant.* Al. *florent.* ſed *flore* ſequitur. ſcribo *tot vernant*, & ſequenti *flore renidet.* al. *ridebat, virebat.*
V. 38. *Veſ. reple.* Al. *plenos refertæ.* al. *veſtros referte.*
V. 39. *Prol.* Al. *oblectat, delectat, projectat.*
V. 41. *Textos.* Al. *nexos.*
V. 47. *Sunt.* i. e. lecti ſunt.

Perſe-

Persephone, clamant, ad tua dona veni.
Ut clamata filet, montes ululatibus implent,
Et feriunt mœstâ pectora nuda manu.
Attonita est plangore Ceres (modo venerat Henna)
Nec mora, Me miseram, filia, dixit, ubi es?
Mentis inops rapitur, quales audire solemus
Thuriferis passis Mœnades ire comis.
Ut vitulo mugit sua mater ab ubere raptos,
Et quærit fœtus per nemus omne suos:
Sic Dea, nec retinet gemitus, & concita cursu
Fertur, & è campis incipit, Henna, tuis.
Inde puellaris nacta est vestigia plantæ,
Et pressam noto pondere vidit humum.
Forsitan illa dies errori summa fuisset,
Si non turbassent signa reperta sues.
Jamque Leontinos Amenanaque flumina cursu
Præterit, & ripas, herbifer Arci, tuas:
Præterit & Cyanen, & fontem lenis Anapi,
Et te, vorticibus non adeunde, Gela.
Quacunque ingreditur, miseris loca cuncta querelis
Implet: ut amissum cum gemit ales Iyn.
Perque vices, modo, Persephone, modo, Filia, clamat.
Clamat, & alternis nomen utrumque ciet.
Sed neque Persephone Cererem, neque filia matrem
Audit; & alternis nomen utrumque perit.
Unaque, pastorem vidisset an arva colentem,

V. 59. *Dona.* Al. *nota.* Id est gaudia, Heins.
V. 60. *Mœste-manus. Mœsta manu.*
V. 71. Al. *erroris, & errorum.*
V. 73. *Amen.* Al. *Anisena. Anisena. Anisena. Anisena.* Vide *Strabonem*, unde locus hic sanatus.

Vox

Vox erat, Hâc greſſus ecqua puella tulit?
Jam color unus ineſt rebus, tenebriſque teguntur
Omnia. jam vigiles conticuêre canes.
Alta jacet vaſti ſuper ora Typhoëos Ætne,
Cujus anhelatis ignibus ardet humus,
Illic accendit geminas pro lampade pinus:
Hinc Cereris ſacris nunc quoque tæda datur.
Eſt ſpecus exeſi ſtructurâ pumicis aſper;
Non homini regio, non adeunda feræ:
Quo ſimul advenit, ſræmatos curribus angues
Jungit, & æquoreas ſicca pererrat aquas.
Effugit & Syrteis, & te, Zanclæa Charybdi,
Et vos, Niſæi naufraga monſtra canes;
Hadriacùmque patens late, bimaremque Corinthon.
Sic venit ad portus, Attica terra, tuos.
Hinc primum ſedit gelido mœſtiſſima ſaxo.
Illud Cecropidæ nunc quoque triſte vocant.
Sub Jove duravit multis immota diebus,
Et Lunæ patiens, & pluvialis aquæ.
Fors ſua cuique loco eſt. quod nunc Cerealis Eleuſin
Dicitur, hic Celei rura fuêre ſenis.
Ille domum glandes, excuſſaque mora rubetis
Portat, & arſuris arida ligna focis:
Filia parva duas redigebat rupe capellas,
Et tener in cunis filius æger erat.
Mater ait virgo, (mota eſt Dea nomine matris)
Quid facis in ſolis incomitata jugis?

V. 96. *Niſæi.* Al. *Scyllæi* & *Phorcæi.* poſt *monſtra* pro *turba.*
V. 100. *Cecrop.* Athenienſes vocant hoc ſaxum triſte, i.e. ἀγέλαστον.
V. 103. *Cereæ.* Al. *qui nunc Cereales Eleuſis.* ſequenti *hic rura fuere,* & *hæc.*

Reſtitit & ſenior, quamvis onus urget: & orat
Tecta ſuæ ſubeat quantulacunque caſæ.
Illa negat (ſimulârat anum, mitrâque capillos
Preſſerat) inſtanti talia dicta refert:
Soſpes eas, ſemperque parens: mihi filia rapta eſt.
Heu melior quanto ſors tua ſorte mea!
Dixit: &, ut lacrymæ (neq; enim lacrymare deorum)
Decidit in tepidos lucida gutta ſinus;
Flent pariter, molles animi virgoque ſenexque,
E quibus hæc juſti verba fuêre ſenis:
Sic tibi, quam raptam quereris, ſit filia ſoſpes;
Surge: nec exiguæ deſpice tecta caſæ.
Cui dea, Duc, inquit: ſciſti, qua cogere poſſes.
Seque levat ſaxo, ſubſequiturque ſenem,
Dux comiti narrat, quam ſit ſibi filius æger,
Nec capiat ſomnos, invigiletque malis.
Illa ſoporiferum, parvos initura Penates,
Colligit agreſti lene papaver humo.
Dum legit; oblito fertur guſtâſſe palato,
Longamque imprudens exſoluiſſe famem.
Quæ quia principio poſuit jejunia noctis;
Tempus habent Myſtæ ſidera viſa cibi.
Limen ut intravit, luctûs videt omnia plena.
Jam ſpes in puero nulla ſalutis erat.
Matre ſalutatâ (mater Melanira vocatur)
Tangere dignata eſt os puerile ſuo.
Pallor abit, ſubitaſque vident in corpore vires.
Tantus cœleſti venit ab ore vigor.

V. 119. *Animi.* Al. animis.
V. 125. Dux ipſe ſenex Celeus narrat comiti Cereri.
V. 132. *Tempus.* Myſtæ, i. e. Sacerdotes Cereris, cum jam ſtellæ oriuntur, capiunt cibum.

Tota domus læta est. hoc est, materque paterque,
Natique: tres illi tota fuêre domus.
Mox epulas ponunt, liquefacta coagula lactis,
Pomaque, & in teneris aurea mella favis.
Abstinet alma Ceres, somnique papavera causas
Dat tibi cum tepido lacte bibenda, puer.
Noctis erat medium, placidique silentia somni;
Triptolemum gremio sustulit illa suo:
Terque manu permulsit eum: tria carmina dixit;
Carmina mortali non referenda sono:
Inque foco corpus pueri vivente favillâ
Obruit, humanum purget ut ignis onus.
Excutitur somno stultè pia mater: & amens,
Quid facis? exclamat: membraq; ab igne rapit.
Cui dea, Dum non es, dixit, scelerata fuisti:
Irrita materno sunt mea dona metu.
Iste quidem mortalis erit: sed primus arabit,
Et feret, & cultâ præmia tollet humo.
Dixit: & egrediens nubem trahit, inque dracones
Transit, & aligero tollitur axe Ceres.
Sunion expositum, Piræaque tuta recessu
Linquit, & in dextrum quæ jacet ora latus.
Hinc init Ægæum; quo Cycladas adspicit omnes
Ioniumque rapax, Icariumque legit:
Perque urbes Asiæ longum petit Hellespontum:
Diversumque locis alta pererrat iter.
Nam modo thurilegos Arabas, modo despicit Indos:
Hinc Libys, hinc Meroë, siccaque terra sitbest.

V. 142. *Teneris.* Al. *cerris fuit.* forte *cereis fuit.* Heins.
V. 158. Heinsius conjicit, *indo dracones scandit.*
V. 160. *Quæ.* Al. *quia.*
V. 163. *Legit.* *Coasti unum.*

Nunc

Nunc adit Hesperios, Rhenum, Rhodanumq; Paduaq;
Teque future parens, Tibri, potentis aquæ.
Quo feror? immensum est errata dicere terras:
Præteritus Cereri nullus in orbe locus.
Errat & in cœlo: liquidique immunia ponti
Alloquitur gelido proxima signa polo.
Parrhasides stellæ (namque omnia nôsse potestis,
Æquoreas numquam cum subeatis aquas)
Persephonen natam miseræ monstrate parenti.
Dixerat. huic Helice talia verba refert:
Crimine nox vacua est. Solem de virgine raptâ
Consule; qui late facta diurna videt.
Sol aditus, quam quæris, ait, ne vana labores,
Nuptâ Jovis fratri tertia regna tenet.
Questa diu secum, sic est affata Tonantem:
(Maximaque in vultu signa dolentis erant)
Si memor es de quo mihi sit Proserpina natâ;
Dimidium curæ debet habere tuæ.
Orbe pererrato, sola est injuria facti
Cognita, commissi præmia raptor habet.
At neque Persephone digna est prædone marito,
Nec gener hoc nobis more parandus erat.
Quid gravius victore Gyge captiva tuliſſem?
Quam nunc te cœli sceptra tenente tuli?
Verum impune ferat: nos hæc patiamur inulte.
Reddat, & emendet facta priora novis.
Jupiter hanc lenit, factumque excusat amore,
Nec gener est nobis ille pudendus, ait.

V. 189. *Gyge.* Si Gyges Victor fuisset in pugna Gigantum cum Diis.

Non

Non ego nobilior. posita est mihi regia cœlo.
Possidet alter aquas: alter inane Chaos.
Sed si forte tibi non est mutabile pectus;
Statque semel juncti rumpere vincla tori;
Hoc quoque tentemus, siquidem jejuna remansit:
Sin minus; inferni conjugis uxor erit.
Tartara jussus adit sumptis Caducifer alis;
Speque redit citius, visaque certa refert.
Rapta tribus, dixit, solvit jejunia granis,
Punica quæ lento cortice poma tegunt.
Haud secus indoluit, quam si modo rapta fuisset,
Mœsta parens; longâ vixque refecta morâ est.
Atque ita, nec nobis cœlum est habitabile, dixit:
Tænareâ recipi me quoque valle jube.
Et factura fuit: pactus nisi Jupiter esset,
Bis tribus ut cœlo mensibus illa foret.
Tum demum vultusque Ceres animumque recepit,
Imposuitque suæ spicea certa comæ:
Largaque provenit cessatis messis in arvis,
Et vix congestas area cepit opes.
Alba decet Cererem: vestes Cerealibus albas
Sumite. nunc pulli velleris usus abest.

V. 195 Unus liber, *cessit mihi regia Cœli*. optimè si quid video, nec probatione opus est.

De

De fordicidiis a Numâ inſtitutis ad avertendam agrorum & pecorum ſterilitatem.

TErtia poſt Veneris cum lux ſurrexerit Idus.
Pontifices fordâ ſacra litate bove.
Forda ferens bos eſt, fœcundaque dicta ferendo:
Hinc etiam fœtus nomen habere putant.
Nunc gravidum pecus eſt: gravidæ nunc ſemine terræ.
Telluri plenæ victima plena datur.
Pars cadit arce Jovis; ter denas Curia vaccas
Accipit; & largo ſparſa cruore madet.
Aſt ubi viſceribus vitulos rapuêre miniſtri
Sectaque fumoſis exta dedêre focis;
Igne cremat vitulos, quæ natu maxima virgo:
Luce Palis populos purget ut ille cinis.
Rege Numa, fructu non reſpondente labori,
Irrita decepti vota colentis erant.
Nam modo ſiccus erat gelidis aquilonibus annus,
Nunc ager aſſidua luxuriabat aqua.
Sæpe Ceres primis dominum fallebat in herbis,
Et levis obſeſſo ſtabat avena ſolo:
Et pecus ante diem partus edebat acerbos:
Agnaque naſcendo ſæpe necabat ovem.
Sylva vetus, nullaque diu violata ſecuri
Stabat; Mænalio ſacra relicta deo.
Ille dabat tacitis animo reſponſa quieto

V. 1. *Tertia.* Hoc eſt. 15 dies Aprilis.
V. 2. *Sacra li.* Sacrificate.
V. 7. *Curia.* Triginta erant Curiæ, totidem igitur vaccæ mactatæ.
V. 11. *Virgo.* Veſtalis.
V. 22. *Mæna.* Arcadico, Faune, ſeu Pani. Mœnalus enim Arcadiæ mons.

Nocti-

Noctibus. hîc geminas rex Numa mactat oves.
Prima cadit Fauno: leni cadit altera Somno.
Sternitur in duro vellus utrumque solo.
Bis caput intonsum fontanâ spargitur undâ,
Bis sua fagineâ tempora fronde premit.
Usus abest Veneris: nec fas animalia mensis
Ponere: nec digitis annulus ullus inest.
Veste rudi tectus supra nova vellera corpus
Ponit, adorato per sua verba deo.
Interea placidam redimita papavere frontem
Nox venit, & secum somnia nigra trahit.
Faunus adest: oviumque premens pede vellera duro,
Edidit à dextro talia dicta toro:
Morte boum tibi, rex, tellus placanda duarum:
Det sacris animas una necata duas.
Excutitur terrore quies: Numa visa revolvit:
Et cæcum ambages cæcaque jussa refert.
Expedit errantem nemori gratissima conjux,
Et dixit, gravidæ poscenis exta bovis.
Exta bovis gravidæ dantur. fœcundior annus
Provenit, & fructus terra pecusque ferunt.
Hanc quondam Cytherea diem properantius ire
Jussit, & Æthereos præcipitavit equos;
Ut titulum imperii tum primum luce sequenti
Augusto juveni prospera bella darent.

V. 40. *Annulus.* A cultu corporis abstinebant.
V. 41. *Conjux.* Egeria gratissima nemori Aricino.
V. 46. *Æther.* Solares. al. admissos.
V. 48. *Ut tit. Imp.* 16 Kalendas Cæsar Augustus Imperatoris nomen adeptus est.

De condendæ Romæ auſpiciis, & morte Remi.

JAM luerat pœnas frater Numitoris, & omne
Paſtorum gemino ſub duce vulgus erat:
Contrahere agreſtes, & mœnia ponere utrique
Convenit. ambigitur mœnia ponat uter.
Nil opus eſt, dixit, certamine, Romulus, ullo.
Magna fides avium eſt: experiamur aves.
Res placet. alter init nemoroſi ſaxa Palatî;
Alter Aventinum mane cacumen adit.
Sex Remus, hic volucres bis ſex videt ordine; pacto
Statur: & arbitrium Romulus urbis habet.
Apta dies legitur, qua mœnia ſignet aratro.
Sacra Palis ſuberant: inde movetur opus.
Foſſa fit ad ſolidum: fruges jaciuntur in imâ,
Et de vicino terra petita ſolo.
Foſſa repletur humo, plenæque imponitur ara,
Et novus accenſo finditur igne focus.
Inde premens ſtivam deſignat mœnia ſulco:
Alba jugum niveo cum bove vacca tulit.
Vox fuit hæc Regis, Condenti Jupiter urbem,
Et genitor Mavors, Veſtaque mater ades:
Quoſque pium eſt adhibere deos, advertite cuncti:
Auſpicibus vobis hoc mihi ſurgat opus.

V. 1. *Frater.* Amulius.
V. 2. *Gem.* Romulo & Remo.
V. 3. *Mœnia.* Al. *nomina*, utrumque verum. *Romamne Remamne vocarent.* Ennius.
V. 9. *His.* Romulus.
V. 10. *Arbitr.* Imperium.
V. 11. *Arat.* Infra. *V.* 17. *Deſignat mœnia ſulco.*
V. 13. *Ad ſolid.* Plurimi, *ad ſoltum.* fruſtrà. uſq; ad ſolidam telluren, quæ pondere murorum non ſubſidat. fruges in imâ ſoſſâ jaciuntur, in omen futuræ ubertatis.

Longa ſit huic ætas, dominæque potentia terræ:
Sitque ſub hac oriens occiduuſque dies.
Ille precabatur. tonitru dedit omina lævo
Jupiter: & lævo fulmina miſſa polo.
Augurio læti jaciunt fundamina cives,
Et novus exiguo tempore murus erat.
Hoc Celer urget opus, quem Romulus ipſe vocârat;
Sintque, Celer, curæ, dixerat, iſta tuæ.
Neve quis aut muros, aut factam vomere terram
Tranſeat; audentem talia dede neci.
Quod Remus ignorans, humiles contemnere muros
Cœpit: &, His populus, dicere, tutus erit?
Nec mora tranſiluit: rutro Celer occupat auſum.
Ille premit duram ſanguinolentus humum.
Hæc ubi Rex didicit; lacrymas introrſus obortas
Devorat, & clauſum pectore vulnus habet.
Flere palam non vult, exemplaque fortia ſervat;
Sicque meos muros tranſeat hoſtis, ait.
Dat tamen exſequias: nec jam ſuſpendere fletum
Suſtinet; & pietas diſſimulanda patet:
Oſculaque applicuit poſito ſuprema feretro:
Atque ait, invito frater adempte, vale.
Arſuroſque artus unxit: fecêre, quod ille,
Fauſtulus, & mœſtas Acca ſoluta comas.
Tum juvenem nondum facti flevêre Quirites:
Ultima plorato ſubdita flamma rogo eſt.
Urbs oritur (quis tunc hoc ulli credere poſſet?)
Victorem terris impoſitura pedem.
Cuncta regas: & ſis magno ſub Cæſare ſemper:
Sæpe etiam plures nominis hujus habe.

V. 35. *Rutro.* Ligone. al. *retro. raſtro. ultro.*
V. 52. *Hujus.* Cæſarei.

Et

Et quoties ſteteris domito ſublimis in orbe;
Omnia ſint humeris inferiora tuis.

Deam Robiginem apprecatur Flamen, ne ſegetes lædat, ſed aſperos dentes potius gladiis teliſq; nocentibus infigat.

ASpera Robigo, parcas Cerealibus herbis,
Et tremat in ſummâ læve cacumen humo.
Tu ſata ſideribus cœli nutrita ſecundis
Creſcere, dum fiant falcibus apta, ſinas.
Vis tua non levis eſt. quæ tu frumenta notâſti;
Mœſtus in amiſſis illa colonus habet.
Nec venti tantum Cereri nocuêre, nec imbres;
Nec ſic marmoreo pallet aduſta gelu;
Quantum, ſi culmos Titan incalfacit udos;
Tum locus eſt iræ, Diva timenda, tuæ.
Parce, precor, ſcabraſque manus à meſſibus aufer;
Neve noce cultis: poſſe nocere ſat eſt.
Nec teneras ſegetes, ſed durum contere ferrum:
Quodque poteſt alios perdere, perde prior.
Utilius gladios & tela nocentia carpes:
Nil opus eſt illis: otia mundus agit.
Sarcula nunc, duruſque bidens, & vomer aduncus,
Ruris opes niteant. inquinet arma ſitus.
Conatuſque aliquis vaginâ ducere ferrum;
Adſtrictum longâ ſentiat eſſe morâ.
At tu ne viola Cererem: ſemperque colonus
Abſenti poſſit ſolvere vota tibi.

V. 2. *Leve.* Al. *lene.* male. *leve* enim opponitur ſcabro.
V. 3. *Sid. ſec.* *By the favourable influence.*
V. 8. *Marm.* Cano, albicanti pruinâ.
V. 13. *Contere.* Al. *amplectere.*

DECERPTA EX OVIDII FASTIS.

LIB. V.

Quæritur unde mensi Maio nomen sit inditum. Polyhymnia contendit à Majestate dictum, Uranie à Maio. quod senex *significat. at Calliope à Maiâ Mercurii matre.*

QUæritis unde putem Maio data nomina mensi?
Non satis est liquido cognita causa mihi.
Ut stat, & incertus qua sit sibi nescit eundum;
Cum videt ex omni parte viator iter;
Sic, quia posse datur diversas reddere caussas;
Qua ferar ignoro: copiaque ipsa nocet.
Dicite, quæ fontes Aganippidos Hippocrenes

V. 7. *Dicite.* Vos Musæ, quæ tenetis, &c.

Grata

Grata Meduſæi ſigna tenetis equi.
Diſſenſêre deæ. quarum Polyhymnia cœpit
Prima, ſilent aliæ: dictaque mente notant.
Poſt chaos, ut primum data ſunt tria corpora mundo,
Inque novas ſpecies omne receſſit opus;
Pondere terra ſuo ſubſedit, & æquora traxit:
At cœlum levitas in loca ſumma tulit.
Sol quoque cum ſtellis nulla gravitate retentus,
Et vos Lunares exiluiſtis equi.
Sed neque terra diu cœlo, neque cætera Phœbo
Sidera cedebant: par erat omnis honos.
Sæpe aliquis ſolio, quod tu, Saturne, tenebas,
Auſus de media plebe ſedere Deus.
Et latus Oceano quiſquam Deus advena junxit:
Tethys & extremo ſæpe recepta loco.
Donec Honor, placidoque decens Reverentia vultu
Corpora legitimis impoſuêre toris.
Hinc ſata Majeſtas; hos eſt Dea cenſa parentes:
Quaque die partu eſt edita; magna fuit.
Nec mora: conſedit medio ſublimis Olympo,
Aurea, purpureo conſpicienda ſinu.
Conſedêre ſimul Pudor & Metus. omne videres
Numen ad hanc cultus compoſuiſſe ſuos.
Protinus intravit mentes ſuſpectus honorum.
Fit pretium dignis: nec ſibi quiſque placet,

V. 8. *Medu.* Pegaſi, e ſanguine Meduſæ orti.
V. 9. *Diſſen.* Al. *diſſedere.* al. *aſſenſere.* Heinſius *deſedere* reponendum eſſe cenſet pro *conſedere.*
V. 25. *Hos eſt Dea cenſa parentes.* Al. *quæ mundum temperat omnem. cenſa eſt, active numeravit.*
V. 31. *Susp.* Cultus & admiratio dignorum.

Hiq

Hic ſtatus in cœlo multos permanſit in annos:
Dum ſenior fatis excidit arce Deus.
Terra feros partus immania monſtra Gigantas
Edidit, auſuros in Jovis ire domum.
Mille manus illis dedit, & pro cruribus angues;
Atque ait, In magnos arma movete Deos.
Exſtruere hi montes ad ſidera ſumma parabant,
Et magnum bello ſollicitare Jovem.
Fulmina de cœli jaculatus Jupiter arce
Vertit in autores pondera vaſta ſuos.
His bene Majeſtas armis defenſa Deorum
Reſtat: & ex illo tempore firma manet.
Aſſidet illa Jovi: Jovis eſt fidiſſima cuſtos:
Et præſtat ſine vi ſceptra tremenda Jovi.
Venit & in terras: coluerunt Romulus illam
Et Numa: mox alii, tempore quiſque ſuo.
Illa patres in honore pio matreſque tuetur:
Illa comes pueris virginibuſque venit.
Illa datos faſces commendat, eburque curule;
Illa coronatis alta triumphat equis.
Finierat voces Polyhymnia. dicta probarunt
Clioque, & curvæ ſcita Thalia lyræ.
Excipit Uranie: fecêre ſilentia cunctæ:
Et vox audiri nulla, niſi illa, poteſt.
Magna fuit quondam capitis reverentia cani,
Inque ſuo pretio ruga ſenilis erat.
Martis opus juvenes animoſaque bella gerebant;

V. 34. *Senior Deus.* Saturnus.
V. 35. *Terra feros partus.* Al. *ferax partus. al. ferox.*
V. 37. Heinſius legit, *mille manus*, & *mille dedit pro crinibus angues.*
V. 44. *Firma.* Al. *culta, tuta,* ſequenti verſu *illa* pro *inde*, & *conjux* pro *cuſtos*, forte *conſors*. Heinſius.
V. 46. *Tremenda.* Al. *timenda.* &, *tenenda tenere.*

60 Et

Et pro Dis aderant in ſtatione ſuis.
Viribus illa minor, nec habendis utilis armis,
Conſilio patriæ ſæpe ferebat opem.
Nec niſi poſt annos patuit tunc Curia ſeros;
Nomen & ætatis mite Senarus erat.
Jura dabat populo ſenior: finitaque certis
Legibus eſt ætas; unde petatur honos.
Et medius juvenum, non indignantibus ipſis,
Ibat: & interior, ſi comes unus erat.
Verba quis auderet coram ſene digna rubore
Dicere; cenſuram longa ſenecta dabat.
Romulus hoc vidit: ſelectaque pectora Patres
Dixit. ad hos Urbis ſumma relata novæ.
Hinc ſua majores poſuiſſe vocabula Maio
Tangor, & ætati conſuluiſſe ſuæ.
Et Numitor dixiſſe poteſt, Da, Romule, menſem
Hunc ſenibus; nec avo ſuſtinuiſſe nepos.
Nec leve præpoſiti pignus ſucceſſor honoris
Junius à juvenum nomine dictus habet.
Tum ſic neglectos hederâ redimita capillos,
Prima ſui cœpit Calliopea chori:

V. 61. *Illa.* I. e. ruga ſenilis, ſenectus. habet igitur *illa*, quo referatur, invito Heinſio, nec omnino mutari opus eſt *ſæpe* in *turba*.

V. 63. *Patuit.* Cuilibet ætati, etiam junioribus, ut nunc.

V. 70. *Cenſ.* Cenſoris vim & reverentiam, etiamſi Cenſor non fuerit, ipsâ ſenectutis gravitate conſecutus eſt ſenex.

V. 71. *Sel. pect.* Viros ſelectos, ſed prudentiâ & pectoris bonis inſignes.

V. 72. *Summa.* Præcipua cura & adminiſtratio.

V. 74. *Tangor.* *I am perſwaded.* moveor ad credendum. ſed unde hæc verbi vis, niſi forte à momento tantinæ, quam leviſſimus tactus huc illuc impellit.

V. 76. *Avum.* Al. *avo.* quod non eſt de nihilo, ut *negare* ſubintelligatur Heinſius. Ordo verborum inſtar interpretationis erit; & Numitor poteſt dixiſſe hoc modo Nepoti Romulo, & Nepos Romulus non ſuſtinuiſſe avi petitionem rejicere.

V. 78. Menſis Junius à Juvenum nomine dictus, quia Maio proximus, & ſuccenſor honoris præpoſiti non levè pignus habet.

V. 80. *Prima ſui c.* Muſarum Princeps.

Duxerat

Duxerat Oceanus quondam Titanida Tethyn,
Qui terram liquidis, qua patet, ambit aquis.
Hinc fata Pleïone cum cælifero Atlante
Jungitur, ut fama eſt: Pleiadaſque parit.
Quarum Maia ſuas formâ ſuperaſſe ſorores
Traditur, & ſummo concubuiſſe Jovi.
Hæc enixa jugo cupreſſiferæ Cyllenes
Æthereum volucri qui pede carpit iter.
Arcades hunc, Ladonque rapax, & Mænalon ingens
Rite colunt, Lunâ credita terra prior.
Exul ab Arcadiis Latios Evander in agros
Venerat: impoſitos attuleratque Deos.
Hic, ubi nunc Roma eſt, orbis caput, arbor, & herbæ,
Et paucæ pecudes, & caſa rara fuit.
Quo poſtquam ventum; Conſiſtite, præſcia mater,
Nam locus imperii rus erit iſtud, ait.
Et matri, & vati paret Nonacrius heros,
Inque peregrina conſtitit hoſpes humo.
Sacraque multa quidem, ſed Fauni prima bicornis
Has docuit gentes, alipediſque Dei.
Semicaper coleris cinctutis Faune Lupercis,
Cum luſtrant celebres vellera ſecta vias.

V. 81. *Nita.* Titanis filiam.

V. 87. 88. Hæc peperit in monte Cyllene Arcadico Mercurium, qui pedibus alatis per cœlum itq; reditq; utpote deorum nuncius.

V. 91. *Area.* Agris.

V. 92. *Impo.* Navi.

V. 97. *Nona.* Evander à Nonacri Arcadiæ monte.

V. 99. *Fauni.* Ipſius Panos. aliped. Mercurii.

V. 101. *Semic.* Qua cornua & pedes habet caprinos. cinct. Succinctis ſacerdotibus Panis.

V. 102. *Vellera.* Al. *tergora. verbera. celeres* pro *celebres.* & *manu* pro *vias.* cum Luperci flagellis (ex caprino tergore ſectis) purgant vias hominum frequentiâ celebres.

At

At tu materno donaſti nomine menſem
Inventor curvæ, furibus apte, fidis.
Nec pietas hæc prima tua eſt: ſeptena putaris
Pleïadum numerum fila dediſſe lyræ.
Hæc quoque defieratæ laudataque voce ſororum eſt.
Quid faciam? turbæ pars habet omnis idem.
Gratia Pïéridum nobis æqualiter adſit,
Nullaque laudetur pluſve minuſve mihi.

De Hyadibus & Deâ Florâ.

NOndum ſtabat Atlas humeros oneratus Olympo;
Cum ſatus eſt formâ conſpiciendus Hyas.
Hunc ſtirps Oceani maturis niſibus Æthra
Edidit, & Nymphas: ſed prior ortus Hyas.
Dum nova lanugo; pavidos formidine cervos
Terret, & eſt illi præda benigna lepus.
At poſtquam virtus annis adolevit; in apros
Audet, & hirſutas cominus ire leas.
Dumque petit latebras fœtæ catuloſque leænæ;
Ipſe fuit Lybicæ præda cruenta feræ.
Mater Hyan, & Hyan mœſtæ flevêre ſorores,

V. 103. 104. At tu Mercuri, inventor curvæ lyræ, furum præſes & fautor, donaſti hunc menſem Maio nomine, ex Maiâ matre tuâ.

V. 106. *Numer.* Al. *numero.* Septem fila dedit, quiâ Pleiades erant ſeptem.

V. 108. Unaquæq; Muſa habet idem in me juris, itaq; neſciò cui potiùs accedam.

V. 1. *Nondum ſtabat At.* Nondum Atlas converſus erat in montem ſui nominis, ut ſuſtineret humeris cœlum.

V. 3. *Æthra filia Oceani peperit hunc Hyan & ſorores Hyadas maturo partu. niſibus.* Al. *nixibus* & *menſibus.*

V. 5. *Formi.* Inſtrumentum ad terrendas aves factum, pennis conſtabat diverſicoloribus.

V. 6. *Ben.* Larga.

V. 10. *Feræ.* Al. *leæ.*

V. 11. *Soro.* Nymphæ Hyades poſteà dictæ a fratre Hyade.

Cervicemque polo ſuppoſiturus Atlas.
Victus uterque parens tamen eſt pietate ſororum.
Illa dedit cœlum: nomina fecit Hyas.
Mater, ades, florum, ludis celebranda jocoſis:
Diſtuleram partes menſe priore tuas.
Incipis Aprili: tranſis in tempora Maii,
Alter te fugiens, cum venit alter, habet.
Cum tua ſint; cedantque tibi confinia menſum;
Convenit in laudes ille vel iſte tuas.
Circus in hunc exit, clamataque palma Theatris:
Hoc quoque cum Circi munere carmen eat.
Ipſa doce quæ ſis, hominum ſententia fallax.
Optima tu proprii nominis autor eris.
Sic ego, ſic noſtris reſpondit Diva rogatis:
Dum loquitur, vernas efflat ab ore roſas.
Chloris eram, quæ Flora vocor. corrupta Latino
Nominis eſt noſtri litera Græca ſono.
Chloris eram Nmphe campi fœlicis, ubi audis
Rem fortunatis ante fuiſſe viris.
Quæ fuerit mihi forma, grave eſt narrare modeſtæ:
Sed generum matri repperit illa Deum.
Ver erat: errabam. Zephyrus conſpexit: abibam.
Inſequitur: fugio. fortior ille fuit.
Et dederat fratri Boreas jus omne rapinæ,
Auſus Erichthëâ præmia ferre domo.

V. 14. *Illa.* Pietas.
V. 15. *Joco.* Floralia enim omnigena laſciviâ celebrata erant.
V. 24. Optimè tu tui cauſam nominis aperies.
V. 27. *Chl.* X. mutatum in F. *Lat. ſono.* Latinâ appellatione. nam pro Chlori Floram dixerunt.
V. 30. *Rem.* Divitias. agris enim conſtabant olim divitiæ.
V. 32. *Illa.* Forma. Zephyrus enim eam deamavit, eamq; uxorem duxit.
V. 36. *Erechthëa.* Auſus Boreas rapere ex Athenis Orythiam regis Erechthei filiam.

Vim tamen emendat dando mihi nomina nuptæ:
Inque meo non eſt ulla querela toro.
Vere fruor ſemper: veri nitidiſſimus annus.
Arbor habet frondes, pabula ſemper humus.
Eſt mihi fœcundus dotalibus hortus in agris.
Aura fovet: liquidæ fonte rigatur aquæ.
Hunc meus implevit generoſo flore maritus:
Atque ait, Arbitrium tu, Dea, floris habe.
Sæpe ego digeſtos volui numerare colores:
Nec potui. numero copia major erat.
Roſcida cum primum foliis excuſſa pruina eſt,
Et variæ radiis intepuêre comæ;
Conveniunt pictis incinctæ veſtibus Horæ,
Inque leves calathos munera noſtra legunt.
Protinus arripiunt Charites, nectuntque coronas,
Sertaque cœleſtes implicitura comas.
Prima per immenſas ſparſi nova ſemina gentes.
Unius tellus ante coloris erat.
Prima Therapnæo feci de ſanguine florem:
Et manet in folio ſcripta querela ſuo.
Tu quoque nomen habes cultos, Narciſſe, per hortos:
Infelix, quod non alter, & alter eras!
Quid Crocon, aut Acin referam, Cinyrâque creatum,
De quorum per me vulnere ſurgit honor?

V. 37. *Nomina nuptæ.* Al. *numina Nymphæ.*
V. 39. *Veri.* Al. *ſemper. per me.*
V. 44. *Arbit.* Jus in omnes flores.
V. 51. *Arripi.* Al. *accipiunt. accedunt. accidunt.*
V. 55. *Therap.* Sanguine Hyacinthi pueri. ex oppido Therapnis Laconiæ oriundi.
V. 56. *Quer.* Apollinis, *ai, ai* querentis ob amaſium occiſum.
V. 58. *Alter & alter.* Alter à teipſo. infelix quod idem eras in aqua & extra aquam: ſic enim non periiſſes tui amore.

Mars quoque, ſi neſcis, per noſtras editus artes.
Juppiter hoc ut adhuc neſciat, uſque precor.
Sancta Jovem Juno, natâ ſine matre Minervâ,
Officio doluit non eguiſſe ſuo.
Ibat ut Oceano quereretur facta mariti:
Reſtitit ad noſtras feſſa labore fores.
Quam ſimul adſpexi; Quid te, Saturnia, dixi,
Attulit? exponit, quem petat, illa locum.
Addidit & cauſſam. verbis ſolabar amicis:
Non, inquit, verbis cura levanda mea eſt.
Si pater eſt factus neglecto conjugis uſu
Juppiter, & ſolus nomen utrumque tenet;
Cur ego deſperem fieri ſine conjuge mater,
Et parere intacto, dummodo caſta, viro?
Omnia tentabo latis medicamina terris,
Et freta, Tartareos excutiamque ſinus.
Vox erat in curſu: vultum dubitantis habebam.
Neſcio quid, Nymphe, poſſe videris, ait.
Ter volui promittere opem, ter lingua retenta eſt:
Ira Jovis magni cauſſa timoris erat.
Fer, precor, auxilium, dixit: celabitur autor,
Et Stygiæ numen teſtificatur aquæ.
Quod petis, Oleniis, inquam, mihi miſſus ab arvis
Flos dabit. eſt hortis unicus ille meis.
Qui dabat, Hoc, dixit, ſterilem quoque tange juvencam:
Mater erit. tetigi: nec mora, mater erat.

V. 61. *Edit.* Natus eſt.
V. 65. *Ocean.* Deorum parenti.
V. 73. *Deſpe.* Al. *deſpicerem. deſierim.* lege, *deſpuerim* vel *reſp.* Heinſius.
V. 75. *Latis.* Al. *letis.* fertilibus, ubi inveniendi major ſpes.
V. 77. *Vox. Her tongue was ſtill running on.*
V. 83. *Ol.* Oleni Urbis
V. 85. *Hoc.* Hoc flore tange, (dixit Zephyrus, qui dabat) ſterilem etiam juvencam.

Protinus

Protinus hærentem decerpſi pollice florem.
Tangitur: & tacto concipit illa ſinu.
Jamque gravis Thracen, & læva Propontidos intrat;
Fitque potens voti: Marſque creatus erat.
Qui memor accepti per me natalis, Habeto
Tu quoque Romuleâ, dixit, in Urbe locum.
Forſitan in teneris tantum mea regna coronis
Eſſe putes. tangit numen & arva meum.
Si bene floruerint ſegetes; erit area dives.
Si bene floruerit vinea; Bacchus erit.
Si bene floruerint oleæ; nitidiſſimus annus:
Pomaque proventum temporis hujus habent.
Flore ſemel læſo pereunt viciæque fabæque:
Et pereunt lentes, advena Nile, tuæ:
Vina quoque in magnis operosè condita cellis
Florent: & nebulæ dolia ſumma tegunt.
Mella meum munus: volucres ego mella daturas
Ad violam, & cythiſos, & thyma cana voco.
Nos quoque idem facimus: tunc cum juvenilibus annis
Luxuriant animi, corporaque ipſa vigent.
Talia dicentem tacitus mirabar. at illa.
Jus tibi diſcendi eſt, ſi qua requiris, ait.
Dic, Dea, ludorum, reſpondi, quæ ſit origo.
Vix bene defieram; rettulit illa mihi.

V. 89. *Gra.* Gravida facta.
V. 91. *Me.* Floram. quaſi Martis opera inſtituta ſint Floralia.
V. 94. *Tang.* *Concerns, reaches to.* habet poteſtatem. al. tangunt.
V. 97. *Nitid.* Perunctæ enim oleo nitent.
V. 100. *Adv.* Qui aliunde advenis in Ægyptum. lentes Ægyptias vult.
V. 103. *Munus.* Floribus enim debentur. *volo.* Apes.
V. 105. *Idem.* Ad flores vocantur.
V. 108. *Diſc.* Al. dicendi.
V. 109. *Lud.* Floralium.

Cætera

Cætera luxuriæ nondum inſtrumenta vigebant:
Aut pecus, aut latam dives habebat humum.
Hinc etiam locuples, hinc ipſa pecunia dicta eſt.
Sed jam de vetito quiſque parabat opes.
Venerat in morem populi depaſcere ſaltus:
Idque diu licuit, pœnaque nulla fuit.
Vindice ſervabant nullo ſua publica vulgus,
Jamque in privato paſcere inertis erat.
Plebis ad Ædiles perducta licentia talis
Publicios: animus defuit ante viris.
Rem populus recipit: mulctam ſubiêre nocentes:
Vindicibus laudi publica cura fuit.
Mulcta data eſt ex parte mihi: magnoque favore
Victores Ludos inſtituêre novos.
Parte locant clivum, qui tunc erat ardua rupes:
Utile nunc iter eſt: Publiciumque vocant.
Annua credideram ſpectacula facta; negavit:
Addidit & dictis altera verba ſuis.
Nos quoque tangit honos: feſtis gaudemus, & aris:
Turbaque cœleſtes ambitioſa ſumus.
Sæpe deos aliquis peccando fecit iniquos:
Et pro delictis hoſtia blanda fuit.
Sæpe Jovem vidi, cum jam ſua mittere vellet
Fulmina; thure dato ſuſtinuiſſe manum.

V. 111. *Luxur.* Inquit Flora, habuiſſe ludos originem ex mulctâ pecuniaria exacta ab illis, qui publicis paſcuis pepercerant; & ſic ex parte mulctæ exhibiti ſunt Florales ludi.

V. 113. *Locup.* A loco. *pecunia*, à pecore.

V. 117. *Pub.* Al. *paſcua.* &, *pabula.*

V. 119. *Plebis.* Hæc licentia Plebis, depaſcendi publicos ſaltus, ad Ædiles delata eſt, qui publica procurabant. *perd.* Al. *delata.*

V. 124. *Vict.* *Thoſe that carry'd the Cauſe.*

V. 125. Parte aliâ mulctæ.

V. 131. *Iniq.* Iratos.

V. 132. *Blanda fuit.* *has atton'd for.*

135 At

At ſi negligimur; magnis injuria pœnis
Solvitur: & juſtum præterit ira modum.
Reſpice Theſtiaden: flammis abſentibus arſit.
Cauſſa eſt; quod Phœbes ara ſine igne fuit.
Reſpice Tantaliden: eadem Dea vela tenebat.
Virgo eſt: & ſpretos bis tamen ulta focos.
Hippolyte infelix. velles coluiſſe Dionen,
Cum conſternatis diripereris equis.
Longa referre mora eſt collecta oblivia damnis,
Me quoque Romani præterière Patres.
Quid facerem, per quod fierem manifeſta doloris?
Exigerem noſtræ qualia damna notæ?
Excidit officium triſti mihi: nulla tuebar
Rura: nec in pretio fertilis hortus erat.
Lilia deciderant: violas arere videres,
Filaque punicei languida facta croci.
Sæpe mihi Zephyrus, Dotes corrumpere noli
Ipſa tuas, dixit: dos mihi vilis erat.
Florebant oleæ: venti nocuêre protervi.
Florebant ſegetes: grandine læſa ſeges.
In ſpe vitis erat: cœlum nigreſcit ab Auſtris,
Et ſubitâ frondes decutiuntur aquâ.
Nec volui fieri, nec ſum crudelis in irâ:
Cura repellendi ſed mihi nulla fuit.
Convenêre Patres: &, ſi bene floreat annus;
Numinibus noſtris annua feſta vovent.

V. 137. *Theſt.* Theſtii nepotem, Meleagrum. *alſ.* In ſtipite accenſo, dum ipſe abfuit.
V. 138. *Phœbes.* Dianæ.
V. 143. *Coll.* Al. *correcta. collata.*
V. 154. Seg. al. Ceres.
V. 158. *Cura rep.* Irata quidem eram, at non crudelis, ideoq; tantum neglexi repellere hæc mala.

Annuimus

Annuimus voto. Conſul cum Conſule ludos
Poſthumio Lænas perſoluêre mihi.
Quærere conabar, quare laſcivia major
His foret in Ludis, liberiorque jocus:
Sed mihi ſuccurrit: numen non eſſe ſeverum,
Aptaque deliciis munera ferre Deam.
Tempora ſutilibus pinguntur tota coronis;
Et latet injectâ ſplendida menſa roſâ.
Ebrius incinctis philyrâ conviva capillis
Saltat, & imprudens utitur arte meri.
Ebrius ad durum formoſæ limen amicæ
Cantat. habent unctæ mollia ſerta comæ.
Nulla coronatâ peraguntur ſeria fronte,
Nec liquidæ vinctis flore bibuntur aquæ.
Donec eras miſtus nullis, Acheloë, racemis;
Gratia ſumendæ non erat ulla roſæ.
Bacchus amat flores: Baccho placuiſſe coronam
Ex Ariadnæo ſidere noſſe potes.
Scena levis decet hanc: non eſt, mihi credite, non eſt
Illa cothurnatas inter habenda Deas.
Turba quidem cur hos celebrent meretricia ludos,
Non ex difficili cauſſa petenda ſubeſt.
Non eſt de tetricis, non eſt de magna profeſſis:
Vult ſua plebeio ſacra patere choro.
Et monet ætatis ſpecie, dum floreat, uti:

V. 161. 162. Conſul Lænas cum Conſule Poſthumio perſolvere, &c.
V. 167. *Tota.* Heinſius *pota*, bene. *ſutili, Stitch'd, or wove.*
V. 169. *Incinc.* Heinſius *incinctas capillos.* bene.
V. 170. *Imprv.* Saltandi. *arte me.* Eâ, quam vinum dare poteſt artem.
V. 175. *Achel.* Pro aquâ. donec tu, Acheloe, miſtus eras nullo vino, donec aqua pura bibebatur, roſarum nullus erat uſus.
V. 179. *Levis.* Laſciva.
V. 180. *Cothur.* Tragicas, & ſeveras. cothurnus enim Tragicorum eſt.

Contemni

Contemni ſpinam, cum cecidêre roſæ.
Cur tamen, ut dantur veſtes Cerealibus albæ;
Sic hæc eſt cultu verſicolore decens?
An quia maturis albeſcit meſſis ariſtis,
Et color & ſpecies floribus omnis ineſt?
Annuit: & motis flores cecidêre capillis;
Accidere in menſas ut roſa miſſa ſolet.
Lumina reſtabant: quorum me cauſſa latebat.
Cum ſic errores abſtulit illa meos.
Vel quia purpureis collucent floribus agri;
Lumina ſunt noſtros viſa decere dies:
Vel quia nec flos eſt hebeti, nec flamma, colore,
Atque oculos in ſe ſplendor uterque trahit.
Vel quia deliciis nocturna licentia noſtris
Convenit. à vero tertia cauſſa venit.
Eſt breve præterea, de quo mihi quærere reſtat,
Si liceat, dixi: dixit & illa, Licet.
Cur tibi pro Lybicis clauduntur rete leænis
Imbelles capreæ, ſolliciteſque lepus?
Non ſibi, reſpondit, ſylvas ceſſiſſe; ſed hortos,
Arvaque pugnaci non adeunda feræ.
Omnia finierat: tenues ſecеſſit in auras.
Manſit odor. poſſes ſcire fuiſſe Deam.
Floreat ut toto carmen Naſonis in ævo;
Sparge, precor, donis pectora noſtra tuis.

V. 186. *Contemn.* Al. contemnunt.
V. 193. *Lumina.* Faces nocturnæ.
V. 200. *A vero e.* A veritate. vera eſt cauſſa.
V. 207. *Sit.* Heinſii Ed. *ſuccеſſit.* unde neſcio

De Chironis Morte & in ſidus converſione.

NOcte minus quartâ promet ſua ſidera Chiron
Semivir, & flavi corpore miſtus equi.
Pelion Hæmoniæ mons eſt obverſus in auſtros:
Summa virent pinu: cætera quercus habet.
Phillyrides tenuit: ſaxo ſtant antra vetuſto,
Quæ juſtum memorant incoluiſſe ſenem.
Ille manus olim miſſuras Hectora letho
Creditur in lyricis detinuiſſe modis.
Venerat Alcides exhauſtâ parte laborum,
Juſſaque reſtabant ultima pœne viro.
Stare ſimul caſu Trojæ duo fata videres:
Hinc puer Æacides, hinc Jove natus erat.
Excipit hoſpitio juvenem Philyreïus heros:
Et cauſſam adventus hic rogat; ille docet.
Reſpicit interea clavam ſpoliumque leonis:
Virque ait hic armis, armaque digna viro.
Nec ſe, quin horrens auderent tangere ſetis
Vellus, Achilleæ continuêre manus.
Dumque ſenex tractat ſquallentia tela venenis,
Excidit, & lævo fixa ſagitta pede eſt.
Ingemuit Chiron, traxitque è corpore ferrum:
Et gemit Alcides, Hæmoniuſque puer.
Ipſe tamen lectas Pagaſæis collibus herbas

V. 1. *Min. quar.* Tertiâ nocte poſt Kalendas Maii oritur Chiron Centaurus Saturni & Philyræ filius, unde poſtea Philyrides vocatur.
V. 7. *Man.* Achillis, qui Hectorem interempturus poſt erat.
V. 11. *Duo fata.* Duos viros fatis deſtinatos ad Trojam excidendam.
V. 12. *Æaci.* Achilles Æaci nepos.
V. 13. *Phily.* Philyræ filius Chiron.
V. 22. *Hæmon.* Theſſalus Achilles.

Tem-

Temperat, & variâ vulnera mulcet ope.
Virus edax superabat opem: penitusque recepta
Ossibus, & toto corpore pestis erat.
Sanguine Centauri Lernææ sanguis echidnæ
Mistus, ad auxilium tempora nulla dabat,
Stabat ut ante patrem lacrymis perfusus Achilles:
Sic flendus Peleus, si moreretur, erat.
Sæpe manus ægras manibus fingebat amicis:
Morum, quos fecit, præmia doctor habet.
Oscula sæpe dedit: dixit quoque sæpe jacenti;
Vive, præcor; nec me, chare, relinque, pater.
Nona dies aderat, cum tu, justissime Chiron,
Bis septem stellis tempora cinctus eras.

Fictio poetica de citâ Orionis & siderum immersione, ut dies illa illucesceat quâ Cæsar Octavius in foro à se structo templum Martis Ultoris consecravit.

SED quid & Orion, & cætera sidera mundo
Cedere festinant, noxque coarctat iter?
Quid solito citius liquido jubar æquore tollit
Candida Lucifero præveniente dies?
Fallor? an arma sonant? non fallimur: arma sonabant:
Mars venit; & veniens bellica signa dedit:
Ultor ad ipse suos cœlo descendit honores,
Templaque in augusto conspicienda foro.

V. 24. *Varia.* Al vanâ.
V. 27. *Ler.* Venenum Hydræ à Lernâ palude. mox *dabant* pro *dabat* Heinsius.
V. 2. *Coarc.* Contrahit suum spatium, ut diei cedat.
V. 3. *Liqui.* Al. *vitreo.* nitido.
V. 7. *Ultor.* Mars sub titulo Ultoris venit ad sacrificia quæ sibi fiebant.

Et deus est ingens, & opus, debebat in urbe
Non aliter nati Mars habitare sui.
Digna giganteis hæc sunt delubra tropæis:
Hinc fera Gradivum bella movere decet:
Seu quis ab Eoo nos impius orbe lacesset:
Seu quis ab occiduo Sole domandus erit.
Prospicit armipotens operis fastigia summi:
Et probat invictas summa tenere Deas.
Prospicit in foribus diversæ tela figuræ,
Armaque terrarum milite victa suo.
Hinc videt Æneam oneratum pondere sacro,
Et tot Iuleæ nobilitatis avos:
Hinc videt Iliaden humeris ducis arma ferentem;
Claraque dispositis acta subesse viris.
Spectat & Augusto prætextum nomine templum,
Et visum lecto Cæsare majus opus,
Voverat hoc juvenis tunc cum pia sustulit arma,
A tantis princeps incipiendus erat.
Ille manus tendens hinc stanti milite justo,
Hinc conjuratis, talia dicta dedit:
Si mihi bellandi pater est, Vestæque sacerdos

V. 10. *Nati.* Romuli.
V. 11. *Gig.* Digna victoriâ Jovis & cæterorum Deorum de Gigantibus partâ.
V. 15. *Fastig.* Signum igitur Martis in vertice templi locatum erat.
V. 16. *Invictas Deas.* Al. *Invictas Deas.*
V. 17. *Div. tela fig.* Hostium spolia: arma scilicet fabricata ex more diversarum gentium.
V. 19. *Sacro.* Al. *caro.* patrem simul & Deos penates respicit.
V. 20. *Jule.* Videt in picturâ tot claros viros de domo Julea Julii pronepotes.
V. 21. *Iliad.* Romulum ex Ilia natum. *Duxit.* Acronis Cenimensium ducis. *Subesse.* Subscripta esse.
V. 23. *Pret.* Insignitum.
V. 27. *Hinc stanti.* Al. *instanti. astanti.*
V. 29. *Pater.* Cæsar, qui me in filium adoptavit. *Vestæ-sacer.* Nam Pontifex Maxi. Sic & Sacerdos Vestæ.

Autor; & ulciſci nomen utrumque paro;
Mars ades: & ſatia ſcelerato ſanguine ferrum:
Stetque favor cauſsâ pro meliore tuus.
Templa feres, & me victore vocaberis Ultor.
Voverat: & ſuſo lætus ab hoſte redit.
Nec ſatis eſt meruiſſe ſemel cognomina Marti:
Perſequitur Parthi ſigna retenta manu.
Gens fuit & campis, & equis & tuta ſagittis,
Et circumfuſis invia fluminibus.
Addiderant animos Craſſorum funera genti,
Cum periit miles, ſignaque, duxque ſimul.
Signa decus belli Parthus Romana tenebat,
Romanæque aquilæ ſignifer hoſtis erat.
Iſque pudor manſiſſet adhuc, niſi fortibus armis
Cæſaris Auſoniæ protegerentur opes.
Ille notas veteres, & longi dedecus ævi
Suſtulit. agnôrunt ſigna recepta ſuos.
Quid tibi nunc ſolitæ mitti poſt terga ſagittæ,
Quid loca, quid rapidi profuit uſus equi?
Parthe, refers aquilas: victos quoque porrigis arcus.
Pignora jam noſtri nulla pudoris habes.
Rite deo templumque datum, nomenque Biſulto;
Et meritus voti debita ſolvit honos.
Sollemnes ludos Circum celebrate Quirites:
Non viſa eſt fortem ſcena decere Deum.

V. 36. *Partha.* Al. Parthi.
V. 47. *Solitæ.* Al. *ſolitus ſagittæ*, unde Heinſius, *Quo tibi nunc ſolitus mitti poſt terga ſagittas?*
V. 51. *Biſulto.* Quia bis Ultor Mars: juvit enim Auguſtum in ultione paterna, & Parthorum injuria ulciſcenda.
V. 53. *Solenni Ludos Circo.* Al. *Circi. Circum.* &, *ſolennes.*
V. 54. *Scena.* Scena, ubi levia referantur, non convenit rebus Martiis.

FINIS.

MVSEVM
BRITAN
NICVM

Books Printed for BERNARD LINTOTT.

PRælectiones Poeticæ in Schola naturalis Philoſophiæ Oxon. habitæ. Authore Joſepho Trapp, A. M. Price 2 *s.* 6 *d.*

An Hiſtorical Account of the Heathen Gods and Hero's, neceſſary for the underſtanding of the ancient Poets. Being an Improvement of whatever has been hitherto written by the Greek, Latin, *French* and *Engliſh* Authors upon that Subject. By Dr. *King*, for the Uſe of *Weſtminſter* and all other Schools. Price 2 *s.*

The Iliads of *Homer*, made Engliſh from the *French* Verſion of Madam *Dacier*. Reviſed and compared with the Greek by Mr. *Johnſon* late of *Eaton*, and Fellow of *King's-College*, *Cambridge*, now Maſter of the Grammar-School at *Brentford*. By whom will be made ſome Additional Remarks. Illuſtrated with 26 Copper Plates copy'd from thoſe printed at *Paris*.

Advice to young Gentlemen concerning the Conduct of Life neceſſary to attain the greateſt Honours. To which is added ſome Advice of Sergeant *Wimington* to his Sons relating to Matrimony. Price 1 *s.* 6 *d.*

The Art of Love in imitation of *Ovid de Arte Amandi*. By Dr. *King*. Price 3 *s.* 6 *d.*

Rapin of Gardens, a Latin Poem, in Four Books; of Flowers, Trees, Waters, and Orchards. Engliſhed by Mr. *Gardiner*. Illuſtrated with Copper Plates. Price 3 *s.* 6 *d.*

The Works of *Virgil*, tranſlated into Engliſh by the Right Honourable the Earl of *Lauderdale*. Price 5 *s.*

The Grounds of Criticiſm in Poetry, contain'd in ſome few Diſcoveries never made before, requiſite for the

the writing and judging of Poems ſurely. By Mr. *Dennis*. Price 1 *s.* 6 *d.*

An Eſſay on Publick Spirit: Being a Satyr in Proſe upon the Manners and Luxury of the Times, the chief Source of our preſent Diviſions. By Mr. *Dennis*. Price 6 *d.*

Reflections Critical and Satyrical, upon a late Rhapſody call'd an Eſſay upon Criticiſm. By Mr. *Dennis*. Price 6 *d.*

An Eſſay on the Genius and Writings of *Shakeſpear*: In Three Letters to a Friend. Together with a Letter to the Spectator, in Vindication of Poetick Juſtice. By Mr. *Dennis*. Price 1 *s.*

The Second Edition of the Works of Mr. *George Farquhar*: Containing all his Letters, Poems, Eſſays, and Comedies publiſh'd by himſelf, (*viz.*) Love and a Bottle; The Conſtant Couple, or a Trip to the Jubilee; Sir *Harry Wildair*; The Inconſtant, or the way to win him; The Twin Rivals; Recruiting Officer, and Beaux Stratagem. Price 6 *s.* 6 *d.* Any of theſe Plays may be had ſeparately.

All the Comedies of Mr. *Steel*, Author of the *Tatlers* and *Chriſtian Hero*, *viz.* The Lying Lovers, or The Lady's Friendſhip; The Funeral, or Grief Alamode; and The Tender Husband, or The Accompliſh'd Fools. Printed in a neat Pocket-Volume, upon an *Elziver* Letter. Price 2 *s.* 6 *d.*

A Collection of Poems in two Volumes: Being all the Miſcellanies of Mr. *William Shakeſpear*, which were publiſh'd by himſelf in the Year 1609. And now correctly printed from thoſe Editions. Price 3 *s.*

The Lady *Chudley*'s Poems on ſeveral Occaſions. The Second Edition. Price 3 *s.*

The Miſcellaneous Works of the Right Honourable the late Earls of *Rocheſter* and *Roſcommon*: With ſome Memoirs of the late Earl of *Rocheſter*, in a Letter to the Dutcheſs of *Mazarine*. By Monſieur *St. Evremont*. To which is added a Collection of ſeveral other Poems. The Second Edition. Price 5 *s.*

Familiar Letters written by the late Mrs. *Philips*, to the late Sir *Charles Cotterell*, under the borrow'd Names of *Orinda* to *Poliarchus*. Printed from Originals. Price 3 *s.*

Oxford

Oxford and *Cambridge* Miscellany Poems, chiefly written by Mr. *Fenton*, Mr. P——r, Mr. *Charles Hopkins*, Mr. *Phillips*, Mr. *Gardiner*, Sir *John Denham*, Lord *Halifax*, Dr. *Sprat* now Bishop of *Rochester*, Dr. *Yalden*, Dr. *Waldern* of *All Souls*, Mr. *Bishop*, Mr. *Jacobson*, Dr. *Chetwood*, Mr. *Boyle*, Col. *Hennigham*, Mr. *Otway*, Sr. *Haynes*, Mr. *Milton*, Mr. *Trapp*, Mr. *Dale*, Mr. *Bate*, Mr. *Hall*, Mr. *Burnaby*, and Mr. *Wharnstrey*, &c. Price 5 *s.*

Seneca's Morals by way of Abstract. To which is added, A Discourse under the Title of an After-thought. By Sir *Roger L'Estrange*. The 10th Edition. Price 5 *s.*

Muscipula sive Cambro-muo-machia, proving from learned Antiquity, the *Welsh* to be the first Inventors of Mouse-traps. A Latin Poem. Price 6 *d.*

Callipædia, A Poem in four Books. Written originally in Latin, and translated into English by several Hands. Illustrated with Cuts. Price 1 *s.* 6 *d.*

Mr. *Bayle*'s Historical and Critical Dictionary. Translated into English, with many Additions and Corrections made by the Author himself, that are not in the *French* Editions. Price 5 *l.* 10 *s.*

Mr. *L' Clerc*'s Account of the Earl of *Clarendon*'s History of the Civil Wars. Done from the *French* by Mr. *Ozell*. The Second Edition. Price 2 *s.*

A Dialogue between *Timothy* and *Philotheus*, &c. In Three Volumes. Being a compleat Answer to *The Rights of the Christian Church*. Price 16 *s.*

An Essay on the Nature, Extent and Authority of Private Judgment in Matters of Religion. By the Author of the Dialogues. Price 3 *s.*

Where may be had most of the Comedies and Tragedies Printed these seven Years.